உ

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

இது
மதுரைச்சீமை சிவகங்கை சமஸ்தானம்
இளையாற்றங்குடி எழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்
முத்தப்பசெட்டியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ் செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சென்னை:
மதராவ்ஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1913.
விலை அணா 2.

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

காப்பு.

விநாயகர்துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீர்பொருந்துந் தென்னைமச் செயங்கொண்ட சோழீசர்
திருப்பேர் வாழ்த்திப்
பார்பொருந்துங் குறுவிருத்தப் பாமாலை தனிலுலகப்
பழமைச் சொல்லை
யேர்பொருந்துஞ் செந்தமிழால் யான்பாடப் புவியிலுள்ளோ
ரிசைந்து கேட்கக்
கார்பொருந்துந் துதிக்கரத்தான் வெயிலுகந்த கணபதிதாள்
காப்புத் தானே. (க)

முருகர்துதி.

நகரமெல்லாம் பணிந்தேத்துஞ் செயங்கொண்ட சோழீச
நாய னார்மேன்
மகரநெடுங் கடலுலக வதந்தியைச்செந் தமிழால்யான்
வழுத்து தற்கே
யகரமுத லவ்வெழுத்தென் றுதியின்முப் பாற்சொன்ன
வவன்றாள் போற்றிச்

சிகாவரை மீதெழுந்த சிறந்தவடி வேலவன்ருள்
செண்ணி சேர்ப்பாம். (உ)

கலைவாணிதுதி.

சிலைவேளை வென்றபிரான் றென்னேம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டார்மே [லே
ஹுலகிலுள்ளோர் வழக்கமதாய்ச் சொன்னசொல்லைத் தமிழா
யுரைப்ப தற்குக்
கலைவாணி யாகியுல குள்ளமட்டும் படிக்கவந்த
கவிதை தன்னின்
மலர்வேதன் மனைவியென்றன் மனத்திலிருந் திவ்வுரையை
வழுத்து வாளே. (ந)

அவையடக்கம்.

பத்தருளத் தினிற்சூரி தண்டலையென் றெமக்குரைத்த
பாமர் மீதில்
வித்தகர்முன் னுலகவழக் கத்தையெடுத் தொருநூறு
விருத்தஞ் செய்தா
ரத்தைநிக ரெனச்செயங்கொண் டார்மீதின் முத்தையன்சிற்
றறிவி னலே
மத்தகயந் தனக்குமுன்னே சிற்றெறும்பு நடந்ததென
வசனித் தேனே. (ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

வான்மீகர் கதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்,

நல்வேட வான்மீகர் சப்தரிஷி களைச்சேர்ந்த
ராம மந்த்ரஞ்
சொல்லநா வில்லாது கற்றறியா மையின்மரா
வெனமுன் சொன்னர் [டார்
வில்விசையன் றெவ்வைவெல்லக் கணைகொடுத்த செயங்கொண்
விளங்கு நாட்டிற்
கல்விதனக் கழகுகச டறமொழித லெனமுன்னோர்
கழறு வாரே. (க)

மார்க்கண்டர் கதை.

அருமறைமார்க் கண்டர்நித்தந் திருக்கடவூர் வேணியனை
யன்பாய்ப் பற்றி
வரு * சமன்றன் பகையடக்கித் தீர்க்காயு ளாய்ப்புவியில்
வளரா நின்றார்
தருவைநிகர் தென்னைம நகரில்வளர் செயங்கொண்டார்
தமிழ்சேர் நாட்டிற்
பெருமரத்தைச் சுற்றிநின்ற வல்லியுஞ்சா காதெனவே
பேசு வாரே. (உ)

பாண்டவர்கள் கதை.

அருமைசெறி பாண்டவர்கள் பங்காளி செய்கொடுமை
யாற்கா டாண்டு
முரிமையுடன் றருமர்செய்த நன்றியினற் றிரும்பவும்வந்
துலகை யாண்டார்

---

* சமன் - சமன்.

பருவரைவில் லாவளித்த செயங்கொண்டா ரேயெவரும்
பண்பாய்ச் செய்த
தருமமே தலைகாக்கு மதர்மமழித் திடுமெனவுஞ்
சாற்று வாரே. (௩)

இளையான்குடிமாறர் கதை.

உழுதிளையான் குடிமாறர் முளைவாரி யன்னமன்பர்க்
குதவிப் பாரில்
வழுவாத சீர்த்தியுட னொருநாளுங் கேடில்லா
வாழ்வு பெற்றார்
மழுவேந்துங் காதலத்தார் செயங்கொண்டார் வளநாட்டின்
மறைக ளோதித்
தொழுவாரெல் லாமுழுவார் தலைக்கடையி லென்றுலகஞ்
சொல்லு மாதோ. (௪)

கிரவுஞ்சம்பிளவுபட்ட கதை.

தஞ்சமெனச் சரண்புகுந்த வமரர்களைப் புரப்பதற்காச்
சரவ ணத்தின்
மஞ்சனெனத் தோன்றியவேள் வடிவேலாற் கிரவுஞ்ச
மாய்ந்த தன்றோ
செஞ்சரணத் தால்யமனை வென்றசெயங் கொண்டாரே
தேவ ரேனும்
வஞ்சநெஞ்சைப் பிளக்குமிது பொய்யல்ல வுலகினிச
வசனந் தானே. (௫)

இராமர் கதை.

அரியோனைக் கௌசிகன்பால் விடமலைத்தான் றசரதன்விட்
டதற் கிலாபங்
கரியோன்று னதிகசௌந் தரியனுக்குந் தனுவினுக்குங்
கமலத் தார்க்கு

முரியோனு கியமறைதேர் முனியன்றோ செயங்கொண்டா
ருலகந் தன்னிற் [ன்றும்
பெரியோரைத் துணைக்கொளென்ற வெளவைவாக்கியத்திலொ
பிசகி ராதே. (௬)

இராமர் வனவாசஞ்சென்ற கதை.

* பானுகுல ராமனுக்குப் பட்டாபி ஷேகமெனப்
பகர்ந்த போது
கூனியொரு சூத்திரத்தைக் கொடுக்கவவ னூரைவிட்ட
கொள்கை போல
மானணியுங் கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியின்
மகிமை சேர்ந்த
யானைநிழல் பார்க்கையிலே தவளைவந்து கலக்கிவிடு
மதுமெய் தானே. (எ)

இராவணன் கதை.

† தொடைக்கிலங்கு மார்பனிலக் குமணன்வில் வலுவென்றான்
சொன்ன பேச்சை
யடக்கிரா வணனவனை யோரம்பா னுன்வெல்வே
னறிபென் றூற்போற்
சடைக்கிதழி மாலையணி செயங்கொண்டா ரேயெதிரி
தளத்துக் கஞ்சிப்
படைக்குப்போ காதவர்கள் நல்லசே வகரெனவும்
பகரு வாரே. (அ)

வாலி சுக்கிரீபர் கதை.

பேரினுயர் வாலிசுக்கி ரீபரிரு வரும்பகையாய்ப்
பிரிய ராமர்

---

* பானு - சூரியன். † தொடை - மாலை.

காரியத்துக் காகவந்து கடலடைத்துச் சிறைமீட்ட
கணக்குப் போலே
மேருவைவில் லாய்வளைத்த செயங்கொண்டா ரேயுலகில்
விளங்குஞ் சொல்லு
மூரிரண்டு பட்டதென்றாற் கூத்தாடிக் கேலாப
முண்டென் பாரே. (௯)

மூதேவி சீதேவி பிறந்த கதை.

* செல்லோடே யிணங்குகடற் றிருவுடன்மூத் தாள்பிறந்த
செய்தி பாரி
னல்லோடைச் சலத்தில்சில பாசிபடர்ந் திடலுந்த
னஞ்ச யன்கை
வில்லோடே மோதியதோட் செயங்கொண்டா ரேவயலில்
விளைவுண் டான
நெல்லோடே பதருமசந் தனிலதரும் பிறந்திருக்கு
நேர்மை தானே. (௧0)

சரஸ்வதி கம்பரை நீங்கிய கதை.

நங்கைகலை வாணிகம்ப ரிடத்திருக்கத் தண்டிகையி
னலமாய் வாழ்ந்தா
ரங்கவடான் புறம்போகக் கம்பான்றே கூலிக்கோ
ராளா னூரே
செங்கையுகி ரால்வேதன் சிரத்திலொன்றைத் துணித்துவிட்ட
செயங்கொண் டாரே
சுங்கமா றியபோது சுண்ணும்புங் கொடுக்கார்தொல்
புவியு ளோரே. (௧௧)

வாமனன் அரிச்சந்திரன் கதை.

† தாப்பாய்வா மனன்கையின் மாவலிதண் ணீரைவிட்டுத்
தரணி தோற்றான்

---

* செல் - மேகம். † தாப்பு - சமயம்; குறித்த நேரம்.

வாய்ப்பாய கோசிகன்றன் வஞ்சனையா லரிச்சந்த்ரன்
மனைவி விற்றான்
தீப்போலே விழிகாட்டி மதனுடலை யெரித்துவிட்ட
செயங்கொண் டாரே
பார்ப்பார்க்கு வாய்ப்போக்கொண் ணுதாண்டிக் கதுதானும்
பகரொ ணுதே. (கஉ)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கதை.

பண்ணாருங் கவுணியர்வி பூதியினால் வழுதிசுரம்
பாதி தீர்த்தா
ரெண்ணாயி ரஞ்சமணர் திருநீற்றை மறந்துகழு
வேறி மாய்ந்தார்
பெண்ணானைச் சடையில்வைத்த செயங்கொண்டா ரேயுலகிற்
பெருமை சேர்ந்த
வெண்ணீறே வினையகற்றுந் தரிப்பவர்க்குச் சிவகதியு
மேவுந் தானே. (கஙு)

துரியோதனன் கதை.

புள்ளாலே பொறியரவத் துசன்மடிந்தாற் றருமருக்குப்
பொரும்போ ருண்டோ
துள்ளாடத் திருப்பிவிட்டுப் பின்பவனைச் செயிக்கமிகத்
தொல்லை யாச்சே
வெள்ளானைக் கிறைபணியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபகையை
மெலிவி யாமன்
முள்ளாலே யெடுப்பதைக்கோ டாலியா லெடுக்கவந்த
மூறைமை யாமே. (கச)

அகலிகை கதை.

பண்டகலி கையையிந்தி ரன்களவாய்த் தழுவிவெளிப்
படுஞ்சா லத்தைக்

கண்டுமுனி சுகியாம லிருவரையுஞ் சபித்ததனாற்
கனவீ னந்தா
ன்விண்டைபுனை சடையாரே செயங்கொண்டா ரேபுவியி
லில்லாள் பேச்சைக்
கொண்டவன்றாற் றும்போதே கூரையொக்கத் தூற்றுமெனக்
கூறு வாரே. (கரு)

தாரை கதை.

கடலீன்ற சந்திரனைக் குருமனைவி கலந்தணையக்
கருதி வாவென்
றிடவுமதி தொடலாமோ பின்வருவ தறியாம
லிணங்கி ஞனே
சடையிலங்கக் கங்கையணி செயங்கொண்டா ரேமாரன்
சரந்தாங் காம
லுடைகுலைந்த பின்புசொந்த முறைமைகள்கொண் டாடுவரோ
வுலகு ளோரே. (கசு)

காந்தக்கற்கோட்டை யழிந்த கதை.

சுற்றுமதிற் கலிங்கசிந்து சூழுசிக் காந்தமெனுந்
துருவந் தன்னை
யெத்துவில்ல மாதர்களாற் பண்டுகரு ணாகரன்வென்
றிட்டா னன்றோ
சைத்திகிரி யோன்பணியுஞ் செயங்கொண்டா ரேமிகுந்த
கருத்துண் டான
புத்திமான் பலவானு மென்றுலகோர் சொல்லுவதும்
பொருந்துந் தானே. (கஎ)

தருமர் கதை.

ஆளைப்போல் வருமிருகந் தனக்கும்வீ மனுக்கும்வழக்
கான நியாய

வேளைக்கா தரவுதர்மர் வீமனுடல் பாதிமிரு
கத்துக் கென்றார்
வேழப்போர் வையைத்தரித்த செயங்கொண்டா ரேசினி
வெல்லம் போட்டு
நாழிப்பால் வார்த்தாலு நடுச்சொல்வா ரறிவுமிகு
நடுவுள் ளோரே. (கஅ)

வாலி மறுசனன மெடுத்த கதை.

விழியெதிர்நில் லாதொளித்து வாலியைமா லெய்துகொன்று
விடவே வாலி
வழியுடனே மறுசனன மெடுத்தரியை யெய்துபழி
வாங்கி னானே
அழலுமழு வணிகரத்தார் செயங்கொண்டார் நன்னாட்டி
லமரர்க் கேனும்
பழிகிழம தாகிவிட்டுப் போவதில்லை யென்றுலகோர்
பகரு வாரே. (கசு)

அம்பிகாபதி கதை.

அரசன்மக ளாரையம்பி காபதிசேர்ந் ததனைமன்ன
னறிந்து நாட்சென்
றருசிபிறந் தொருநாளத் தாட்சியுட னவனுயிரை
யொழித்தா னன்றோ
பாசணியுங் காத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிகுந்த
பழக்க மேனுஞ்
சரசமிஞ்சி ரவிக்கையிற்கை போடவொண்ணா தென்றுலகோர்
சாற்று வரே. (உ0)

விபீஷணன் கதை.

கும்பகர்ண னுக்கிளையோன் றமையனுயிர் நிலைகாட்டிக்
கொல்லென் றேகி

கும்பலைக்குந் துறவுசொல்லி யிலங்கைமன்னன் வலுவைமுற் [றுங்
குறைத்தா னன்றோ
செம்பிரன்னாட் டவர்புகழுந் தென்னேம நாட்டில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
தம்பிபிறக் கத்தரையா மென்றிடுஞ்சொல் லரக்கனுக்கே
தருங்கண் டீரே. (உக)

கண்ணன் மலையைக் குடையாக எடுத்த கதை.

கல்லர்ன மாரியையிந் திரனனுப்ப வாய்ப்பாடிக்
கண்ணர்க் கம்பு
வில்லேலது மின்றியொரு கற்குடையால் வந்தமழை
விலக்கி னாரே
செல்லாருங் குழலிசௌந் தரியையிடப் பாகம்வைத்த
செயங்கொண் டாரே
வல்லார்க்குப் புல்லுமோ ராயுதமா மென்றுலகோர்
வழங்கு வாரே. (உஉ)

சூர்ப்பநகை மூக்குமுலை யறுபட்ட கதை.

* உறுக்குதலு நயத்தலுமார் சூர்ப்பநகை யிலக்குமண
னுயர்தோள் சேரச்
சுறுக்கிற்சென் றெடுக்கவவ னிணங்காமன் மூக்குமுலை
துணித்தா னன்றோ
† மறிக்கிசைந்த கரத்தாரே செயங்கொண்டா ரேமிருந்த
மயலுண் டாகிச்
சிறுக்கிமன தறியாமற் செய்தனைக்கை யாற்றாக்கித்
திரிந்த வாறே. (உங)

சீதை கதை.

தேன்மொழிச்சீ தையையரக்கன் சிறையெடுத்து வனத்தில் [வைத்த
செயலா னந்தா

* உறுக்குதல்-கோபித்தல். † மறி-மான்.

ஞனமட்டும் பார்க்கவவள் கற்பழியா தக்கினியி
லமிழ்ந்து மீண்டாள்
மான்விழியாள் சௌந்தரிபா காசெயங்கொண் டாரேநின்
வளஞ்சேர் நாட்டிற்
ருன்பதிவி ரதையானூற் றேவடியாள் வீட்டினித்தந்
தரிக்க லாமே. (உச)

அருச்சுனன் கதை.

பண்டுகிணற் றினிலெறிந்த பௌத்திரத்தைத் துரோணர்சிலை
பாணம் போட்டுக்
கொண்டுவரக் கண்டதனஞ் சயனுமந்த விற்றொழில்கைக்
கொண்டா னன்றோ
வண்டுவிழி யுமைபாகா செயங்கொண்டா ரேயுமது
வளஞ்சேர் நாட்டில்
கண்டதைக்கற் கின்றவனே பண்டிதனு வானென்றே
கருது வாரே. (உரு)

நளனைப் பாம்பு கடித்த கதை.

நண்ணு * கழை வனமெரிய மேற்கிடந்த பாம்புசெத்தி
டாமற் றுங்கி
மண்ணில்விட நளன்கரத்தி லரவுகடித் தவனுடலை
வடுச்செய் தாற்போல் [யின்
வெண்ணிலவைச் சடையில்வைத்த செயங்கொண்டா ரேகுடி
மெலிவு தீரப்
புண்ணியத்துக் குழுமெருதைப் பல்பிடித்துப் பார்ப்பரெனப்
புகலு வாரே. (உசு)

ஓரரசன் பெண்சாதியின் கதை.

நயவேந்தன் பாரியொரு துன்மார்க்க னுசைகொண்டு
நடந்தே யாற்றி

* கழை - மூங்கில்.

வியல்புடனே பேர்ய்ச்சலத்தி னின்றதைச்சிந் தாமணியி
லியம்பி னாரே
கயல்விழியா ருமைபாகா செயங்கொண்டா ரேதனது
கணவன் போலே
அயல்வீட்டான் மகனவனு மாபத்துக் குதவானென்
றறைகு வாரே. (உஎ)

சேதுபதிராசா மகள் கதை.

பெண்ணேவாழ்க் கைப்படுத்தச் சேதுமன்னன் குறித்தவிடம்
பிசகி மேலாங்
கண்ணார்ப்ரி சோதனைக்குந் தப்பிவிதிப் படிமுடவன்
கைக்கொண் டானே
பண்ணுலவு புகழ்மேவுஞ் செயங்கொண்டா ரேமூவர்
பாரித் தாலு [பவர்க
மெண்ணெய்தனைத் துடைத்திடலா மெழுத்ததனைத் துடைப்
ளில்லைத் தானே. (உஅ)

குஷ்டரோகியின் கதை.

பண்டுகுட்ட ரோகியுந்தான் பாரதங்கேட் டாநோயும்
பஞ்சா யோடி
விண்டுவருங் கையிற்கதையைப் பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்ட
மீறிற் றன்றே
தண்டமிழுக் கருள்புரியுஞ் செயங்கொண்டா ரேபூதந்
தழும்பா தீசன்
உண்டென்ற பேருக்குண் டில்லையென்ற பேர்க்கில்லை
யுண்மை தானே. (உகூ)

மனுநீதிச்சோழன் கதை.

முன்னொருசோ ழன்புதல்வன் றேர்க்காலி லான்கன்று
முறியக் கண்டே

பின்னதற்கீ டாய்த்தனது பிள்ளையைத்தேர்க் காலிலிட்டுப்
பெருமை சேர்ந்தான்
றென்னேம நகரில்வாழ் சௌந்தரநா யகிமகிழ்ந்த
செயங்கொண் டாரே
தன்னுயிர்போன் மன்னுயிரை யெண்ணுவர்தே வர்முனிவர்
தமக்கொப் பாரே. (௯0)

இந்திரசித்தன் கதை.

கண்ணார்படை தனைச்செயிக்க விந்த்ரசித்த னிகும்பலையைக்
கருதிச் செய்தே
நண்ணியயா கமுமுடியுந் தருணத்தி லிலக்குமண
னுசனுஞ் செய்தான்
மண்ணையுண்டோன் விழிபதத்தார் செயங்கொண்டா ரேகோல
மத்து டாடி
வெண்ணெய்படும் வேளையிலே தாழியுடைந் திடுதன்முன்செய்
வினையென் பாரே. (௯௧)

இராவணன் கதை.

அற்புதரா மன்கைவலு முதனுட்சண் டையிலரக்க
னறிந்தும் புத்தி
சொற்பமகோ தான்பேச்சைக் கேட்டலவோ குலத்தோடுந்
துஞ்சி னானே
தற்பரச தாசிவனே செயங்கொண்டா ரேநல்யோ
சனையில் லாத
துற்புத்தி மந்திரியா லரசுக்கே யீனமென்ற
சொல்மெய் தானே. (௯௨)

சகராள் கதை.

ஆவலாய்ப் பரிதேடிக் கபிலரிஷி யிடத்திற்போ
யகம்பா ராட்டித்

தாவியவெஞ் சினத்தாலே யறுபதினா யிரம்பேர்கள்
சகராண் மாண்டார்
காவடருந் தென்னேமச் செயங்கொண்டா ரேபொறுமை
கருதிச் செய்யாக்
கோபமே பெரும்பாவ மதுசண்டா ளம்மெனவுங்
கூறு வாரே. (கூ

இராக்கதன் கதை.

ஆற்றையணி தேசேநோக்கி யொருநிருதன் றவஞ்செய்ய
வவனுக் கோர்வாள்
கூற்றையுதைத் தோனளிப்பக் குறுக்கிற்சென் றிலக்குமண
கொண்டா னன்றோ
நாற்றிசையும் பணியவருஞ் செயங்கொண்டா ரேயனந்த
நாளா யொட்டிக் [ண்ட
காத்திருந்தோன் பெண்டுதனை நேற்றுவந்தோன் கைக்கொ
கணக்குத் தானே. (கூ

பாரதக்கதை.

விதுரன்வின் முரித்தான்கன் னனும்பாம்புக் கணைதிரும்ப
விட்டா னில்லை
யெதிரிபடை தனைத்துரியோ தனன்செயிக்கப் படைத்தலைவ
ரிணங்கி னாரே
மதுரையி * லிந் தனம்வளையல் விற்றசெயங் கொண்டாரே
மருவார் போரில்
குதிரைநட வாவிடின்மா வீரர்பறந் திடுவாரோ
கொக்காய்த் தாமே. (கூ

மணியடித்தகதை.

சாத்திரவே தியர்வதிட்டர் தருமாது சத்திரத்திற்
சலச்சேர் றுண்ட

---

* இந்தனம் - விறகு.

மாத்திரமே லட்சமறை யோர்புசித்தா லாடுமணி
மலிந்தா டிற்றே
நேத்திரத்தா லனங்கனுட றனையெரித்த செயங்கொண்டார்
நிமலர் நாட்டிற்
பாத்திரத்தை யறிந்துபிச்சை யிடவேண்டு மென்றுலகோர்
பகரு வாரோ. (கூ)

கிருட்டினன் தருமரைப் பொய்சொல்வித்த கதை.

அன்பான தருமராசு வத்தாமா வெனும்யானை
யமரில் வீழ
வன்பான புயவசுவத் தாமர்பட்டா ரெனப்பிசகி
வழுத்த லாச்சே
முன்பாத வன்னெயிற்றைப் பறித்தெறிந்த ஜெயங்கொண்டார்
முதல்வர் நாட்டிற்
றன்பானை தனைச்சாயப் பிடிப்பதுண்டோ வெவருமென்று
சாற்று வாரே. (௧௭)

பஞ்சபாண்டவர்கள் போர்க்குச்சென்ற கதை.

மன்னர்துரோ ணரைபோனுன் கொடுபோயிற் றென்றொரு
வழுத்தக் கேட்டே [சொல்
பொன்னிரத மேறியம்பு வில்லெடுத்தை வருஞ்சமாக்குப்
போனு ரன்றோ
நன்னயமே தன்சிரத்தி லொன்றுதுணித் திட்டசெயங்
கொண்டார் நாட்டிற்
சின்னப்பாம் பானலும் பெரியகொம்பா லடியென்றே
செப்பு வாரே. (௧௮)

அச்சுதவாணன் கதை.

வேணியரனைப்பணியு மச்சுதவா ணக்குரிசில்
வெள்ளாண் மைச்சீர்

ஆணியவல் லமைப்பான்மூ வேந்தரையுங் காவலில்வைத்
தவதி செய்தான்
ப்ராணிமழு வணிசெயங்கொண் டாரேயெத் தொழில்களுக்கும்
பழுதுண் டேபார்
காணியைநட் டுக்களத்தி னிற்பதுவே நன்மையெனக்
கருது வாரே. (நக)

தக்கன் கதை.

கயிலைத்தா னுவைப்போலே மறுசிவனை யுண்டுபண்ணக்
கருதித் தக்கன்
செயலற்றே செய்வேள்வி யுங்குலைந்து வேற்றுமுகஞ்
சேர்ந்தா னன்றோ
* வயிலைப்போல் விழியுமைசேர் செயங்கொண்டா ரேயிந்த
வவனி மேலே
உயரத்தான் பறந்தாலு மூர்க்குருவி பருந்தாகா
துண்மை தானே. (சO)

தக்கன்மகத்தில் வந்த தேவர்கள் கதை.

ஆணவத்தக் கன்மகத்தி லவியுணவந் திடுதேவ
ரவர்க ளெல்லா
நாணமொடு மானபங்க முற்றனரோ வீரபத்தி
நாத ராலே
† பாணிதனின் மழுவணிந்த செயங்கொண்டா ரேருசியும்
பசியும் பார்க்கு
மூணருந்தங் கருமமிழந் திடுவரென்ற பழமொழிதா
னுண்மை தானே. (சக)

இந்திரன் நள்ளனைத் தூதுவிட்ட கதை.

வனத்திறையிந் திரனளன்பாற் சென்றுனக்கு வருமான
மானைத் தானென்

* அயில் - வேல் † பாணி - கை.

றனக்குவரும் படிபேசித் தமயந்தி தனையிணக்கித்
தாவென் ருற்போற்
சினக்குமர வணிந்தடியார் மனக்கவலை தீர்த்தருளுஞ்
செயங்கொண் டாரே
உனக்குமழை பெய்புயிப்போ தெனக்கிரவை நீர்தாவென்
றுரைத்த வாறே. (சஉ)

பிரமனைச் சிவன் சபித்த கதை.

கஞ்சனுக்குப் புவியிற்கோ யிலுட்பூசை யில்லையெனக்
கடிந்தீர் மீட்டுங்
கெஞ்சினபின் மறைபவர்செய் பூசையெல்லா முனக்கெனவே
கிருபை செய்தீர்
* பஞ்சவனுக் காய்மாறி நடித்தசெயங் கொண்டாரே
பகைவ னைத்தா
னஞ்சிநல்ல வார்த்தைசொன்னாற் பொல்லாப்பு வருவதில்லை
யவனி யோர்க்கே. (சங)

அகலிகை சாபந்தீர்ந்த கதை.

முனியகலி கையைக்கல்லாச் சபித்துநிவிர்த் திக்கும்வழி
முறைசொன் னாற்போன்
மனுவேந்த னாகியரி நடந்திடுந்தாட் படப்பழைய
வடிவா னாளே
† தனவானைத் தோழனென்ற செயங்கொண்டா ரேயெவர்க்குந்
தலைநாள் செய்த
வனுபோகந் தொலைந்திடும்போ தவிழ்தமுஞ்சித் திக்குமென்ப
ரவனி யோரே. (சச)

விபீடணன் மகுடம்பெற்ற கதை.

வளமையுள்ள ராமனைவி பீஷணஞ்சேர்ந் திலங்கைமணி
மகுடம் பெற்றான்

---

* பஞ்சவன் - பாண்டியன். † தனவான் - குபேரன்.

2

தளரரக்க ருடனிருந்தே யமர்க்குவந்தா லவனையொக்கச்
சரிப்பா ரன்றோ
களபமணி தனத்திசௌந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டி
னிழலருமை வெய்யிலிற்போ னற்றெரியு மென்பதுவு
நிசங்கண் டீரே. (சரு)

அரிச்சந்திரன் கதை.

செப்புமரிச் சந்திரன்றா னீசனுக்கே விலையாகிச்
சென்றே நெஞ்ச
மொப்பியயா னமுங்காத்த நிமித்தியத்தா லிழக்கவனுக்
கொருபோ துண்டோ
மைப்படியுங் கண்ணிசௌந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
வளஞ்சேர் நாட்டிற்
குப்பையின்மேல் கிடந்தாலுங் குன்றிமணி நிறத்திலொன்றுங்
குறைவு றாதே. (சசு)

அமராவதி யென்பவள் கதை.

வணக்கமுடன் சித்திரபுத் திரனையம ராவதிதான்
வணங்கிப் பொங்க
லிணக்கமுடன் செய்யாத நியமத்தா லவட்குமெத்த
விடரெய் திற்றே
யணைக்கடலின் மேனடந்த முகில்பணியுஞ் செயங்கொண்டா
ரருள்சேர் நாட்டிற்
கணக்கனுக்குக் கைக்கூலி கட்டியன்றோ குடியிருக்கக்
கடனென் பாரே. (சஎ)

விடத்திற்குப்பயந்த விஷ்ணு கதை.

கடுவிடம் பாற்கடலிற் றோன்றியபோ தருகிருந்த
காகுத் தன்றோ

னெடியபபத் துடனீங்கி யுங்கருநி றம்படைத்தா
னிசம தன்றோ [டாள்
கொடியிடைப்பெண் சௌந்தரியா ளிடப்பாகர் செயங்கொண்
குலவு நாட்டிற்
படைதனக்கோ டிப்பிழைப்பார் பஞ்சமதற் கிருந்துபிழைப்
பாரென் பாரே. (சஅ)

பஞ்சதந்திரக் கதை.

திறமுளசஞ் சீவகனைத் தமரகன்கண் டழைத்துவந்து
சிங்கத் துக்கு
மிறையுளமந் திரியாக வைத்தபின்சிங் கந்தனக்கு
மிடபத் துக்குங் [டார்
குறைவில்பகை யுண்டுபண்ணி விட்டதன்றோ செயங்கொண்
குலவு நாட்டி
லுறவுதனைப் போலிருந்துங் குளவியைப்போற் கொட்டுவர்க
ளுண்டென் பாரே. (சகூ)

அறிவீன னரசன்மேற்பாடியகதை.

அறம்பெற்ற சோழனைமண் ணுண்ணிமாப் பாவையென்
றதிலோர் பாட்டாய் [ருள்
வெறும்பித்தன் சொல்லவந்த வேந்தர்சபை யோர்கள்பொ
விளங்கச் சொன்னார்
திறம்பெற்ற பரிசுகொண்டான் றென்னேம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
யெறும்புக்குந் தன்கையா லெண்சாண்மெய் யென்னுலகோ
ரியம்பி னாரே. (ருo)

கர்ணமகாராஜன் கிண்ணங்கொடுத்த கதை.

வாழிரவி சுதன்வலக்கை யாலெடுத்துக் கொடுக்குமுன்னே
மனம்வே றுமென்

றேழைமறை யோர்க்கிடக்கை யாலேயெண் ணெய்க்கிண்ணா
மீந்தா னன்றோ
வாழிதனிற் பள்ளிகொள்ளு மால்பணியும் பொற்பாதச்
செயங்கொண் டாரே
நாளையென்பார் கொடைதனக்குச் சடுதியிலே யில்லை யென்ற
னலம தாமே. (நிக

விசுவாமித்திரன் வெற்றியடையாத கதை.

புகழரிச்சந் திரனிசவா னெனவதிஷ்டர் சொலவவனைப்
பொய்ய னாக்க
மிகவெகுண்டு சபதமிட்டே யானமட்டும் பார்த்தயர்ந்து
விசுவா மித்ரன்
செகமறிய மக்கணப்பட் டிருந்ததையா வருமறிவார்
செயங்கொண் டாரே
முகடுமுட்ட வருகோபந் துரும்புகுத்த வேலையென
மொழிந்த வாறே. (நிஉ

சுப்பிரமணியர் கதை.

அண்ணலருள் சரவணவேள் புனக்குறப்பெண் வெயிலினிற்
மவதி பார்த்துத்
தண்ணுலவு வேங்கைமர நிழலாலன் றவள்வருத்தந்
தனைத்தீர்த் தாரே [தா
விண்ணவர்க்காய் விடத்தையுண்ட செயங்கொண்டா ரேகனா
விளங்கு நாட்டிற்
பெண்ணென்றாற் பேயுமொக்க விரங்குமென வுலகுள்ளோர்
பேசு வாரே. (நி

கிருட்டினன் ஐவரைக்காத்த கதை.

வள்ளல்கண்ணன் கைநாகக் கணைப்புலன்மா லறிந்தவன்றன்
மாதா வைப்போய்ப்

பிள்ளைகண்மே னுகமொரு தாம்விடப்பா னிறுத்தெனவும்
பேசச் சொல்லித்
தெள்ளியபஞ் சவருயிரைக் காத்தார்தென் னேமநகர்ச்
செயங்கொண் டாரே
வெள்ளம்வரும் முன்னணையைக் கோலிவைப்போர் காரியங்கண்
மிகநன் றாமே. (௫௪)

இரணியன் கதை.

ஆச்சரிய விரணியனட் டாக்கரத்தை யிகழ்ந்தார்போல்
லாப்பெண் ணமற்
கூச்சமறத் தள்ளியிர ணிபநமா வென்றதினற்
குலைந்தான் றேகம்
பேச்சிமுலை யுண்டமுகில் பணிசெயங்கொண் டாரே நீர்
பெருகாற் றுக்கு
ணீச்சறியா மைந்தரைவெள் ளங்கொண்டு போமென்ற
னிசங்கண் டேரே. (௫௫)

உருக்குமாங்கதன் கதை.

நன்னிலத்தி லுருக்குமாங் கதராச னொருவிரத
நடாத்தி னனென்
றந்நகரு மவ்விரதந் தொடங்கியதால் யமனவரை
யணுகக் கூடா
தென்னயம தண்டனைசே ராதிருந்தார் செயங்கொண்டா
ரிலகு நாட்டின்
மன்னவனெப் படியோமன் னுயிருமந்தப் படியெனவும்
வழுத்து வாரே. (௫௬)

நளன் கதை.

அடவிசென்று நகரிழந்து வறுமைதங்கி யுடன்மெலிந்தே
யம்மா னார்வந்.

திடவுமம்மா னேவலிஞ லமைச்சரழைத் திடவருவ
திலேபோ வென்ற
திடநளனை மாமனெதிர் கொண்டழைக்கச் சம்மதித்தான்
செயங்கொண் டாரே
கடுகுசிறுத் தாலுமென்ன காரம்போ காதெனவுங்
கழறு வாரே. (ருஎ)

சூரபத்மன்.

பூதலமும் பொன்னுலகு மேவல்கொண்ட சூரனரன்
புதல்வற் கஞ்சிச்
* சூதமர் மாயொளித்துக் கடைசியிற்செவ் வேள்கரத்திற்
றசமா ஞனே
தாதவிழ்பூங் கொன்றையணி செயங்கொண்டா ரேசெடியைத்
தாண்டித் தாவிக்
காதமோ டினுமுயற்குக் கைத்தூக்கென் றுலகிலுள்ளோர்
கழறு வாரே. (ருஅ)

போய்த்தவ வொழுக்கத்தோர் கதை.

பூமிதனிற் சிலர்நீறிட் டிருகாமுங் குவித்திருகண்
பொத்திக் கொண்டே
காமியர்கண் மேற்பொருண்மேன் மனங்கிடக்க வாயிலா
கரவென் றுற்போ
னேமியணி வோன்றேட வரியபதச் செயங்கொண்டார்
நிமலர் நாட்டின்
மாமிதலே மேற்கையும் வேலிபுறத் தினிற்கண்ணும்
வைத்த வாறே. (ருகூ)

திருவிளையாடற் புராணக் கதை.

பெண்ணிறக்கத் தொங்கலம்பால் வில்வேட னடுத்துவாப்
பெண்ணுக் கள்ளன்

---

* சூதம் - மாமரம்.

கொன்றதுநீ யென்றிழுக்க மதுரையிற்சுந் தரர்நியாயங்
கொடுத்துத் தீர்த்தா
ரண்ணலரா னேசெயங்கொண் டாரேகா தாரக்கேட்
டதும்பொய் யாகுங்
கண்ணாரக் கண்டதும்பொய் தீர்க்கவிசா ரிப்பதுமெய்
காணுந் தானே. (௬0)

துரியோதன னரசிழந்த கதை.

கூறுமரா வக்கொடியோன் பாண்டவருக் கைந்நிலமுங்
கொடுக்கே னென்று
வீறுசொன்னான் சுடக்கொடுத்த பின்னுயிரோ டுலகமுற்றும்
விட்டா னன்றோ
நீறணிமெய்ச் செயங்கொண்டா ரேயாற்றோ டேமூடர்
நேர்போ னாலும்
* போறதல்லா லோடக்கா ரனுக்கரைக்கா சுங்கொடுக்கப்
பொருந்தி டாரே. (௬௧)

விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற கதை.

வேய்க்குமகன் மூத்தபிள்ளை காத்தினின்மாங் கனிகொடுக்க
வெகுண்டு வேலர்
வாய்க்கினிய கனிநமக்குத் தாவிலென்று கோபமுடன்
மலைமேற் சென்றார்
பாக்கியஞ்செந் தமிழ்க்குதவுஞ் செயங்கொண்டாரேவிரைந்த
பழனந் தோறுந்
தாய்க்குவிளைந் தாலுமென்ன தனக்குவிளைந் திடவேண்டித்
தவஞ்செய் வாரே. (௬௨)

சீவகன் கதை.

பெலமுற்ற சிங்கமொரு கன்றீனும் படியெழுதிப்
பின்னை செம்பொன்

---

* போகிறதல்லா லென்பது போறதல்லாலென விகாரமாயது.

விலைபெற்ற கரியையரிக் கன்றுதுள்ளிப் பாய்ந்தகதை
மெய்யா மென்றே
சிலைபெற்ற சூளேந்த்ரன் விறலிதனில் விளங்குதன்றோ
செயங்கொண் டாரே
குலவித்தை கல்லாமற் பாதிவரு மென்றுலகோர்
கூறு வாரே. (கூ௩)

கொக்கு மீன்களை மடித்துத் தானும்மடிந்த கதை.

தண்ணூர்மீன் களைச்சருவ சிவதாய பக*பகந்தான்
றயவாய்ப் பேசி
யெண்ணமற் சிதைத்தபழி தனக்†கலவன் பகக்கழுத்தை
யிடறிற் றன்றே
பண்ணூர்சிந் தாமணியில் விழுந்ததன்றோ செயங்கொண்டார்
பரவு நாட்டிற்
கொன்றூரைக் கொல்லுமல்லாற் கொலைவிடா தென்றுலகோர்
கூறு வாரே. (கூ௪)

வாமனவதாரக் கதை.

உலகமெல்லா முடல்சிறுத்துஞ் சிறியவா மனனளந்தா
னொருபா தத்தா
லலகையின்காத் திரங்களென்ன வாலகிருஷ்ணன் பாலருந்தி
யவளை மாய்த்தான்
சிலைநுதலாள் சௌந்தரிநா யகியையிடப் பாகம்வைத்த
செயங்கொண் டாரே
மலைபெரிதா னுமென்ன சிற்றுளிக்குப் பயஞ்சனிக்கும்
வண்மை தானே. (கூ௫)

புட்கரன் நளனை வரவழைத்த கதை.

காவலன்புட் கரனளனைச் சூதாட வரவழைத்த
கபடங் கண்டே

* பகம் - கொக்கு. † அலவன் - நண்டு.

மேவியகூ தாடாமற் றள்ளிவிட்டாற் சனிநளனை
வினைசெய் வாதோ
வாவிதிகழ் தென்னைமச் செயங்கொண்டா ரேமிருந்த
வளஞ்சேர் நாட்டி
ஞவிதன்செய் தியையறிந்து குடுமியைப்பத் திரப்படுத்த
னலமென் பாரே. (சுசு)

குமுண ராசன் கதை.

சிம்மாச னன்குமுணன் சிரம்போலே விழிமூக்குச்
செவிவாய் செய்து
சம்மாரம் பண்ணிரத்தச் சோரிசிந்தக் கொடுத்ததுவுந்
தட்டா னன்றோ
பெம்மானே தென்னைமச் செயங்கொண்டா ரேமலையைப்
பிரட்டுங் கையான்
கம்மாளன் பசுவைத்தான் காதறுத்துக் கொள்ளுமெனக்
கழறு வாரே. (சுஎ)

ஆமை வாயாற் கெட்ட கதை.

கோடியையிரண் * டோதிமங்கள விப்பறக்க நடுக்‡கூர்மங்
குலவிச் செல்கா
ஞெடியிலொரு செய்திசொல வாய்திறந்தா மையும்விழுந்து
நொறுங்கிற் றன்றே
வடிவுளதந் திரக்கதையு முண்டுசெயங் கொண்டார்வாழ்
வளஞ்சேர் நாட்டி
னெடுங்கிணறும் வாயாலே தூறுமென்றே சொல்லுவர்க
ணிசங்கண் டோரே. (சுஅ)

திரிசங்கு ராசன் கதை.

நம்புகுரு வதிஷ்டர்பகை மிகுந்திருக்கும் போதுதிரிச்
சங்கு ராசன்

---

* ஓதிமம் - அன்னம். ‡ கூர்மம் - ஆமை.

வம்புரைத்த கோசிகராற் சொர்க்கமதி லேறியதான்
மகிமை யுண்டோ
சம்புமகா தேவசெயங் கொண்டாரே யெதிராளி
தனுவா லெய்த
வம்புவிழக் கையிலிழை கட்டினன் மெய்யினிற்புண்
ணுறி டாதே. (கூகூ)

சுக்கிரன் கண்ணிழந்த கதை.

கூச்சமற மாவலிபூ மியைக்கொடுக்க மால்வாங்கக்
குறுக்கே சுக்ரன்
பேச்சறியா மற்பேசிக் கண்ணிழப்பா னேனெதுங்கிப்
பிழைக்கொண் ணுதோ
வாச்சரியஞ் செயங்கொண்டா ரேயிலங்கா புரிராம
ராண்டா லென்ன
வேச்சிலரக் கர்களாண்டா லென்னென்று குரங்கநா
ளிருந்த தன்றே. (எ0)

மானமுள்ள மகாபுருடன் கதை.

நீரெடுத்தோர் கலசமதிற் கவசமுஞ்செய் தொருவன்வந்தா
னெடுநாள் கும்பம்
பாரில்விழுந் துடையவின்னு மொருகலச மென்மானம்
பார்க்கும் போது
சீரலவென் றழுதானென் றொருகதைசொல் வார்நேமச்
செயங்கொண் டாரே
யாரெனினு மானமிழந் துயிர்காப்ப தென்னவென்பா
ரவனி யோரே. (எக)

கருடன் கதை.

விருப்பமறை யோன்றனக்குப் பிறந்திரு தனை * யுவணன்
விழுங்கும் வாயி

* உவணன் - கருடன்.

னெருப்பெழச்சுட் டதனாற்செங் கருடனிருந் தனைவிடுத்தா
னெனவோர் பாட்டிற்
றிருப்பதிவேங் கடசதகந் தனிலுரைத்தார் முன்பெரியோர்
செயங்கொண் டாரே
நெருப்பிருப்ப தறியாமற் றொட்டாலுஞ் சுடுமெனவே
நிகழ்த்து வாரே. (எ௨)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை.

கையினிற்பட் டணத்தார்க்குத் தமக்கைநஞ்சு கலந்துபல
காரஞ் செய்தே
யையமறக் கொல்லவென்றே கொடுக்கவவண் மனைநெருப்பி
லழிந்த தன்றோ
துய்ய * பினா கச்சிலையீர் செயங்கொண்டா ரேபிறர்க்குத்
துன்பங் காணச்
செய்ததீ வினை தானுஞ் செய்தவர்க்கே சேருமெனச்
செப்பு வாரே. (எ௩)

விக்ரமாதித்தன் கதை.

சிந்தைமகிழ் விக்ரமா தித்தனுக்கா யிரவருடந்
தேவி யீந்தாள்
புந்திவலு மந்திரிசொல் லாலிரண்டா யிரவருடம்
புவியை யாண்டான்
சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற செயங்கொண்டா ரேதருமந்
துலங்கு நாட்டின்
மந்திரங்கால் மதிமுக்கா லென்றுலகந் தனிலுள்ளோர்
வழுத்து வாரே. (எ௪)

காளிதாசன் கதை.

நிசகாளி தாசனரண் மனைவாயிற் புகவேண்டி
நிருபன் கீர்த்தி

* பினாகம் - சூலம், அல்லது சிவன் வில்.

சுகநாசி பல்போலென் றுரைத்ததனுற் செல்லவிட்டார்
தோன்றப் போவென்
றிசைவாங்கிர் வாணம்போ சன்றன்மேற் பகர்ந்தனன்காண்
செயங்கொண் டாரே
பசுமாட்டுத் தோலதனைப் புலிபோர்த்துக் கொண்டிருந்த
பண்பு தானே. (எரு)

இராவணன் போர்க்குத் துணிந்த கதை.

யாசகத்தாற் செயமுமில்லை பிறப்பதினி நிசமெனக்கொ
ளென்னைப் பெண்ணே
லோகத்தா ரிராமனென வுரைக்குமட்டு மிராவணனென்
றுரைப்பார் போர்க்குப்
போகத்தான் றுணிந்தனென்று னரக்கனதாற் செயங்கொண்
பொருந்து நாட்டிற் [டார்
சாகத்தான் றுணிந்தவர்க்குச் சமுத்ரமுழங் காலளவு
தானென் பாரே. (எசு)

நக்கீரர் கதை.

அத்தனீ காத்தெழுதி யடிமைக்கீந் திட்டசெய்யு
ளதனை நோக்கிச்
சற்றுந்தா மதியாம லியற்கைமணங் கூந்தலுக்குத்
தகுதி யென்றல்
குற்றமெனப் பயமின்றி யுரைத்தனர்நக் கீரர்செயங்
கொண்டா ரேசொல்.
வித்துவான் மதயானை யிரண்டுமொப்பென் றுரைப்பதுவு
மெய்ய தாமே. (எஎ)

துரோணர் பெண்சாதி கதை.

உச்சிதமாய்த் துரோணர்சொன்ன மொழிப்படியே யவர்மனை
ருடையில் லாமற் [யா

பிச்சையிடக் கொள்சிவனுக் கக்கணமே யிந்திரியம்
பிறந்த தன்றோ
தெட்சணமா முனிபாவுந் தென்னேம நகரில்வளர்
செயங்கொண் டாரே
யிச்சையுள்ள காமுகர்க்குக் கண்கண்ட விடத்தினிலென்
றியம்பு வாரே. (எஅ)

வாதாபி கதை.

மெத்தநாள் வாதாபி வேதியர்க ளுயிரையுண்டு
மேவிக் கும்ப
சித்தனைச்சாப் பிடநினைந்தான் சித்தனவ னுயிரைமுற்றுஞ்
சிதைத்துப் போட்டான்
மத்தகசந் தனையுரித்த செயங்கொண்டா ரேயார்க்கு
மனதுக் கேற்க
நித்தியங்கட் டப்பாலை முற்றவுந்தான் பழுத்திடுமோ
நிலத்து மீதே. (எகூ)

நாரை மூக்குக் குவமை சோல்லிய கதை.

பார்புகழும் பாண்டியர்க்குச் சங்கத்தார் பேரறிவாற்
பகர வொண்ணு
நாரைமூக் குக்குவமை பனங்கிழங்கென் றொருபுலவ
னவின்று னன்றோ
சீருலவுங் கங்கைதிங்க ளரவமொடு கொன்றையணி
செயங்கொண் டாரே
காருலவும் புவியிலுள்ளோ ராகாயந் தனையும்வரை
கட்டு வாரே. (அ0)

விறன்மிண்டநாயனர் கதை.

ஆரூரெல் லையின்மிதியே னென்றவிறன் மிண்டர்தனை
யரன்சோ தித்தப்

பாரிலொரு கான்மிதிக்கச் செய்ததுகண் டக்காலைப்
　　பதறி யீர்த்த
சீருவந்து சிவன்காட்சி கொடுத்தானன் றேநேமச்
　　செயங்கொண் டாரே
பேருலகின் மனங்கலங்கிப் பிரியாமற் பிடித்தவர்க்குப்
　　பேறுண் டாமே. (அக)

செந்நாப்புலவர் கதை.

ஊற்றசெந்நாப் புலவர்மிக்க கணிகணன்மேற் கோபமதா
　　யுலகுண் டோனை
யிற்றையாம் புறப்படுவோ மினியுன்பாய் சுருட்டியெழுந்
　　திருமென் றேதச்
சித்தசன்றன் றுதைவா தப்பெருமா ளெழுந்தனரே
　　செயங்கொண் டாரே
பத்தருள்த் தினிலீசன் குடியிருப்பா னெனச்சொல்லும்
　　பண்பு தானே. (அஉ)

குசலன் கதை.

மிகப்பெரிய மாலசுவந் தனைப்பிடித்துக் கட்டிவந்த
　　வினைப்போர் தன்னைப்
பகற்பொழுதிற் பொடியாக்கித் தாதைதனை வென்றகுசன்
　　பண்புபாரீர்
செகத்தரசர் புகழவருந் தென்னேம நாடதிபச்
　　செயங்கொண் டாரே
தகப்பனின்று பாக்கெனவும் பிள்ளையொரு தோப்பெனவுஞ்
　　சாற்று வாரே. (அங)

இரேணுகாதேவி கதை.

தண்பரசு ராமனது தாயுடலிற் பறைச்சிதலை
　　தரித்த மின்னு

ணண்பரிடங் கொண்டுவா விவண்முழுதும் பறைச்சியென
நகைத்து நாதன்
றிண்புயனே யிவளையப்பாற் றூத்தெனச்சேய்க் குரைத்தனரே
செயங்கொண் டாரே
பண்புளவெண் சாணுடம்பிற் சிரசுபிர தானமெனப்
பகருவாரே. (அச)

கண்ணன் கதை.

பார்த்தனுக்கே ரதமூர்ந்தோன் மூத்தபல பத்திரனைப்
பாரைச் சுற்றென்
றேய்த்தனுப்பித் தன்னைச்சார்ந் தோரைரட்சித் திண்ணனைச்
திருந்து வாழ்ந்த [சார்ந்
நூற்றுவரை மடியவுஞ்செய் தான்செயங்கொண் டாரேநீர்
நுவலக் கேண்மோ
மூத்ததுவே மோழையென்று மிளையதுவே காளையென்று
மொழிகுவாரே. (அரு)

நிரம்பவழகியர் கதை.

பொன்னூர்செல் வமுந்தமிழும் பொருந்தரசன் றருக்கதனாற்
புலவருக்குண்
மன்னான நிரம்பவழ கியரையண்டங் காக்கையென
வழுத்தக் கேட்டே
யன்னார்நீ யேயண்டங் காக்கையென்றூர் செயங்கொண்டா
ரணிகொ ணூட்டிற்
றன்னாலே தான்மெலிந்தா லண்ணாவி யென்னசெய்வான்
றாணி மீதே. (அசு)

நந்திராசன் கதை.

சூத்திரப்பா வைவைநிகர்மெய் யிதனைநம்பொண் ணூதெனவுந்
துணைவன் கல்விக்

காத்துமதத் தஞ்செய்துல குள்ளமட்டும் புகழ்படைத்தா
னன்றோ நந்தி
போற்றியசுந் தரர்க்காய்முன் முறிகாட்டுஞ் செயங்கொண்டா
புனித நாட்டிற்
கீர்த்தியப கீர்த்தியிவை வந்தாற்போ காவெனவே
கிளத்து வாரே, (அ

சுவாகாள் கதை.

ஆறுரிஷி பத்தினிமார் பழுதுபடா திருக்கையிலே
யன்னோர் ரூபங்
கூறுசுவா காளெடுத்தக் கினிதேவைத் தழுவரிஷிக்
கூட்டங் கூடிச்
சீறியறு வரைத்துரத்தத் தவசுக்கே கினரன்றோ
செயங்கொண் டாரே
* வாறவிதி வந்ததென்றால் வளைந்தாடும் பாணையென்று
வழுத்து வாரே. (அ

அருந்ததி கதை.

நித்தியசந் யாசியென்று நித்யோப வாசியென்றும்
ரிஷிகள் கூற
வத்தைமெய்யென் றருந்ததியாள் கங்கைதனக் குரைத்துவழி
யன்பாய்க் கேட்கச்
சித்தமகி ழருந்ததிசொற் றனக்குவழி கங்கைவிட்டாள்
செயங்கொண் டாரே
பத்தினியுத் தமிவாக்குப் பலிக்குமெனத் தேவரொக்கப்
பணித்திட் டாரே. (அ

மிருகண்டர் கதை.

மதிமெதுவா லொருநூறு வியன்மதியாற் பதினாறு
வயது புத்ர

* வாற - என்பது வருகிற என்பதன் விகாரம்.

னைதுதருவோ மெனச்சிவனை நல்லபிள்ளை வயதிரெட்
டிருந்தாற் போது
மதுதருவீ ரென்றுமிரு கண்டுமுனி யன்றுரைத்தார்
செயங்கொண் டாரே
யிதசாணி யொருகூடை மிக்கசவ்வா தோர்பணத்தி
னிடையென் பாரே. (கூ0)

அனுமான் கதை.

சலியாமற் கடலுண்டி மருத்துமலை கொணரனுமான்
றடந்தோ டன்னை
நலியாம லிந்த்ரசித்தன் பாசத்தாற் கட்டிவிட்டா
னலம தான
கலியாண புரசொலிக்குந் தென்னைமச் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டில்
வலியார்க்கு வலியாரு மிருப்பரென் றே யுலகிலுள்ளோர்
வசனிப் பாரே. (கூக)

பாண்டியராசன் கதை.

மதுரைமன்ன னிடத்திருந்த குதிரைபற்று தெனவிலைக்கு
மாவ னேக
மிதமுடன்சே கரித்தநிமித் தியத்தான்முன் பரிமுழுது
மிழந்தா னன்றோ
நிதியனைத்தோ முமைவேண்டுஞ் செயங்கொண்டா ரேயேரி
நிறைக்க வேண்டிப் [த்துப்
புதியவெள்ளம் வரப்போய்முன் னிருந்தவெள்ளத் தையுமிழு
போன வாறே. (கூ௨)

விறகுதலையன் மனையாள் கதை.

* தெகிட்டாக்கா தலைவிறகு தலையன்மனை யாள்கூத்தன்
றிகிலிட் டேங்கப்

---

* தெகிட்டா - தெவிட்டாத.

புகட்டியல்லோ கற்பழியா மற்கவிகேட் டாடனது
புருடன் பேரின்
முகட்டாலி லேபிற்றுயில்வோன் பணிசெயங்கொண் டாரேசீர்
முதிர்ந்த நாட்டிற்
பகட்டாற்பங் கெடுப்பரெனப் பொரியரிசி யிடியெனவும்
பகருவாரே. (கூங)

சூரியனைச் சக்கரத்தால் மறைத்த க்தை.

வாணிமா துலன்றோழ னிறவாமற் காக்கவென்ன
வகைசெய் வோமென்
றுணியிர விபைத்திகிரி யான்மறைத்துப் பார்த்தனைக்காத்
தருளினாரே
நாணரவாற் பொன்மலையை வளைத்தசெயங் கொண்டார்வாழ்]
நலஞ்சேர் நாட்டில்
* வேணுமென்று நூற்றுன்மெல் லியநூலாய் நூற்றிடுவர்
மெய்ய தாமே. (கூச)

மயிலிராவணன் கதை.

அச்சமில்லாத் துராக்கதரா வணனைமயி லிராவணன்சேர்ந்
தழிந்து போனான்
பட்சமுள்ள விபீஷணன்று னரக்கனைவிட் டொதுங்கிமிகப்
பண்பாய் வாழ்ந்தான்
கச்சணியுந் தனத்திசௌந் தரிபாகர் செயங்கொண்டார்
கனத்த நாட்டிற்
றுர்ச்சனரைக் கண்டவுடன் றூரப்போ வென்றுலகோர்
சொல்லு வாரே. (கூரு)

வரகுணசோழன் மனையாள் கதை.

வில்லவர குணசோழன் மகளைமணஞ் செய்தருளி
வடிவைப் பார்த்தே

* வேணும் - வேண்டுமென்பதன் விகாரம்.

யல்லிருக்குங் குழலியிவண் மருதப்பர்க் காவணமக்
கன்னை யென்றே
தில்லைமன்று ளாடிமெய்யி லைக்கியமாம் படிசேர்த்தான்
செயங்கொண் டாரே
நல்லதுகண் டானுபன் றனக்கென்றே யுலகிலுள்ளோர்
நவிலு வாரே. (கூகூ)

நக்கீரர் கதை.

அரசிலையிற் பாதிபட்சி பாதிமச்ச மானவிந்தை
யனைத்தும் பார்த்து
விரவுளநிட் டையைமறந்த நக்கீரர் தமைப்பூதம்
விழுங்கத் தூக்கித்
திரண்மலையி லடைக்கவள்ளி கணவனன்றோ விலக்கிவிட்டான்
செயங்கொண் டாரே
யுரைசெய்தவ மறந்தாற்கை தவமாகு மென்றெளவை
யுரைத்த வாறே. (கூஎ)

வேடன் கதை.

அடவியில்வே தியர்க்கொருவே டன்றினைமாப் பகுந்தபல
னுற்கா சிக்குத்
திடமுளமன் னவன்சேயாத் தினையரியப் பொற்கல்த்திற்
செனித்தா னன்றோ
வடவரையைச் சிலையாக வளைத்தசெயங் கொண்டாரே
வையந் தன்னி
லிடுவதுபிச் சைபின்பு பெறுவதுவே மோட்சமென
வியம்பு வர்ரே. (கூஅ)

துர்வாசமுனி கதை.

வாய்ச்சுதெனத் துர்வாச ருக்குமாங் கதனைமெத்த
வருத்த வாழி

பாச்சலினுன் முனியைவெல்ல வரவுருக்கு மாங்கதன்ருன்
பரித்தா னன்ருே
கூச்சமறச் சிலந்திப்பூச் சியைக்கதிசேர்த் திட்டசெயங்
கொண்டார் நாட்டிற்
சாட்சிக்கா ரனைப்பணியார் சண்டைக்கா ரனைப்பணியத்
தகுமென் பாரே. (கூகூ)

வரரிஷி கதை.

சிவயோகர் வெகுளியினுல் வரரிஷியு * மகிடமெனச்
செனித்தான் பாரிற்
பவமடியாற் கற்றவுமை லிங்கப்ரா ணியைவதைத்த
பழியின் ருேஷ [டார்
நவதீர்த்த மாடியன்ருே தொலைந்ததென்பார் செயங்கொண்
நலஞ்சேர் நாட்டிற்
றவமுடையோர் மனமழுங்கச் செயப்படா தென்றுலகோர்
சாற்று வாரே. (க00)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்

முற்றிற்று.

* மகிடம் - எருமை.

உ

கடவுள் துணை.

எழுநகரத்தார் பெயராற் பாடிய

திருமுகவிலாசம்.

இது
மதுரைச்சீமை செவ்வற்பட்டு இளையாற்றங்குடி
எழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்
முத்தப்பசெட்டியார் பாடி,
ஊரணிநகர், வீரபண்டாரம் குமாரர்
சுப்பிரமணிய பண்டாரத்திற்கு
அளித்தது.

மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ் செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

சென்னை:
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1913.

உ

கடவுள் துணை.

எழுநகரத்தார் பெயராற் பாடிய

திருமுகவிலாசம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

இருநிதியஞ் சேருகின்ற வேழ்நகரத் தார்மேற்
றிருமுக விலாசமது செப்ப—வருளாற்
குணபதியா மீசன் குழவியென வுற்ற
கணபதிபொற் ருண்மலரே காப்பு.

நூல்.

கலிவெண்பா.

கங்கை நதிதரித்தோர் கண்ணுதலார் சூரனுக்குச்
சங்கையில்லா வாழ்வு தனைக்கொடுக்க - வங்கவனுந்

தேவாதி கட்கிடுக்கஞ் செய்ததனு லிந்திரன்பாற்
றேவாதி கள்பலருஞ் சென்றடர்ந்து - பூவாளி

வேளை யாணிடத்தின் மேவிச் சூரரிடுக்கந்
தூளாய்ப் பறந்திடவே சொல்லுமென்றார் - வேள்சிவன்பாற்

சென்று னமரர்சொன்ன செய்தியெல்லா மீசன்முன்பு
நின்றுங் குரையா னிகரின்மதன் - மன்றன்மிகு

பூவாளி யச்சிவன்மேற் பொங்குமழை போனின்று
தூவினு னீசனிவன் றுஷ்டனென்றே - தாவிமதன்

றன்னை யெரித்திடவே தானவரும் வானவரும்
பன்னுஞ் செபதபஞ்செய் பண்ணவருந் - தங்கிலைவிட்

டோடினு ரங்ஙா ளொருகோடி சென்றபின்பு
கூடினு ரிந்திரன்பாற் கோவென்றே - கூடுமுன்னே

சத்தரிஷி மாதர் தமக்கக் கினிபகவான்
மெத்தமயல் கொண்டவன்றன் வீட்டில்வந்து - சித்தநொந்தே

யன்ன மருந்தா திருந்தா னவண்சுவர்கா
ளென்னவென்று ளுள்ள தியம்பினு - னன்னயமா

வென்றன் றிராணி யினியறிவீர் சத்தரிஷி
துன்றுமட வார்களுன்னைத் தோயவே - யொன்றுமுத்தி

செய்வனென்று ளல்லதெனச் சிந்தைமகிழ்ந் தக்கினிதான்
மெய்பொடித்துச் சத்தரிஷி மின்னுரின் - மைவிழியா

ளாதரிஷி மாதர்வடி வாகினு ளச்சுவாகாள்
தேறவொண்ணு தாசைதனைத் தீர்ப்பையென்று - கூறியே

யொவ்வொருத்தி யாய்ச்சென் றுலகத்திற் றன்மனசு
செவ்வையொத்துக் கொண்டுமய றீர்ந்தனனே - திவ்ய

வருந்ததியைப் போலவடி வாகமாட் டாதுள்ளம்
வருந்திக் கணவனிடம் வந்தா - டிருந்திழைமா

ரின்னொருத்தி யேதுவரா வில்லையென்று னுள்ளபடி
சொன்னவற்றைக் கேட்டுத் துயர்தீர்ந்தா - னிங்கிலத்திற்

சத்தரிஷி ஞானத்ருஷ்டி தன்னு லறிந்துகம
லத்துமட வாரை யருகழைத்துச் - சத்தி

யருந்ததிகற் புக்குங்க ளாறுபேர் கற்பும்
பரிந்துபற்ற தென்று பகர்ந்து - திருந்துஞ்
சரவணப்பொய் கைக்குட் டவசுசெய்வீ ரென்றே
யரிவையரைப் போவென் றனுப்பத் - திருநுதலார்
சத்தரிஷி வாக்காற் சரவணப்பொய் கைக்குள்வந்து
சத்தியமே யெண்ணித் தவஞ்செய்தா - ருற்றதெய்வ
மன்னவனுந் தேவர்களும் வந்தக் கினிபகவான்
றன்னை யருகழைத்துச் சாற்றினு - ரென்னவென்றூற்
சூரன் செயுமிடுக்கண் * சோமன் றரித்தவர்பா
னீருரைத்து மீளுமென்றூர் நேசமாய்ச் - சீருடனே
செல்லுமுன்னே மாலாய்ச் சிவனு மிடப்பாக
மெல்லியலு மொன்றுன வேளையிலே - மெல்லநடந்
தக்கினியோன் பொற்கதவை யண்ணினன் மெய்வெளிச்ச
மிக்கசுடர் போலே விளங்கியதாற் - றிக்கெனவே
சங்கரரு மக்கினியோன் றன்னைக்கண் டேமனசு
சங்கோச மாய்விரைந்து தாமெழுந்தா - ரங்கவர்க்கு
விந்துபிர வேசிக்க வீறுமெழி லக்கினியே
வந்துகையி லேந்தென வழுத்தினு - ரந்த
வான்விந்தைத் தாங்கிநின்ற வக்கினியோன் றன்னைத்
திரமாக விந்தவிந்தைச் சீரா - யுரமாகத்
தாட்டிகமாய்க் கொண்டு சரவணப்பொய் கைக்குளிதைப்
போட்டுவிடு மென்னப் புகன்றூர்கள் - கேட்டவனு
மக்கணமே விந்துதன்னை யந்தச் சரவணப்பொய்
கைக்குள்விட்டு வந்தான் கருணையுடன் - மிக்கவிந்து

* சோமன் - சந்திரன்.

மாறு குழந்தைகளா யக்கங்கை யிற்பிறந்து
மீறி விளையாடும் வேளையிலே - கூறரிய

வீஸ்வரரு மீஸ்வரியு மேகாந்த மாகமந்த
வாசயா மந்நதியில் வந்திடவே - யீஸ்வரிபார்த்

திந்நதி யிற்குழந்தை யேதென்று தேவர்பிரா
னுன்றன் குழந்தையென்று ருண்மகிழ்ந்து - விந்தையுட

னாறு தலையுஞ்சேர்த் தாவ லுடனுமை
மீறி யெடுத்துமடி மீதில்வைத்தே - யாறிரண்டு

காலு முருவுமிரு காலாக்கிச் சேர்த்தெடுத்து
வேலுமொன்ருய் மிக்ககரம் பன்னிரண்டாய்ச் - சீலமுட

னாறுசிர சாய்த்தேவர்க் காறுதலை யாமெனப்பே
ராறுமுக மென்றே யரனுரைக்க - வீறு

முமையுந் திருமுலைப்பா லூட்டிக் கொடுபோஞ்
சமைபத்தி லங்கே தவஞ்செய் - * யமைநிகர்தோட்

சத்தரிஷி மாதாரன் றுட்பணிந்து தங்களுக்குப்
புத்தியென்ன வென்று புகன்றூர்க - ளத்தரும்பார்த்

திந்தக் குழந்தையைக்கே ளென்ன வவர்கேட்கச்
சிந்தை மகிழ்மதலை செப்புமன்று - முந்துலகிற்

கார்த்திகைநட் சத்திரங் கருதுவோர் தங்கள்வினை
மாற்றியவர் கேட்ட வரங்கொடுப்பேன் - கார்த்திகைநட்

க்ஷேத்ரப் பதவியிலே செல்லுவீ ரென்றுதப
ராற்றிமட வாரை யநுப்புவித்துச் - சூத்திரங்கள்

செப்தச்சுவர் காடனக்குஞ் சேவித்தோர் தங்களுக்கு
மெய்யிலங்கு பீடையொடு விக்கினங்க - ளெய்துகின்ற

*அமை - மூங்கில்.

போதிவையெல் லாந்தீர்ந்து போகச் சுவாகாளென்
றோதவுட னேபயங்கொண் டோடுமே - யாதலிஞ்
லிந்தப் பெருமை யுமக்கென் றவர்சொல்லச்
சிந்தை மகிழ்ந்து சிவனுமையும் - பிந்தா

திடுக்கி யிருகரத்தா லேந்தியுமை யாள்பாற்
கொடுக்க வளர்ந்தகும ரேசா - மடுக்கரையில்
வண்டாடும் பூங்கமல மாதுவிளை யாடிவளர்
குன்றுக் குடியிற் குமரேசா - சென்றன்று

வீறு மசுரர்குலம் வேராறுத்துச் சூரனுடல்
கூறுப் பிளந்த குமரேசா - தாரணியி
லற்றவர்க்குத் தாரகமா யண்டர்க ளுட்டுக்குக்
கொற்றவனாய் வந்த குமரேசா - வுற்றசுட

ரம்பனைய கண்ணுடெய் வானைகுற வள்ளியிரு
கொம்பனையர்க் கேற்ற குமரேசா - நம்புதலாய்த்
தேடுமடி யார்தமது சிந்தைதனி லேயிருந்து
கூடிவிளை யாடுங் குமரேசா - * தாடாண்மை

யன்றசுரர் நெஞ்ச மதிர்கனக வேல்வாங்கிக்
குன்றுருவ வெய்த குமரேசா - மன்று
ஞாலத்தையறி யாச்சமணர் நாலா யிரரைக்
கொலைக்கழுவி விட்டகும ரேசா - பலத்தெழுந்து

நீலநிறச் சேவறன்னை நித்தங்கை யிற்பிடித்துக்
கோலமயி லேறுங் குமேர்சா - சால
மிடிதீர்த் தமரர்தமை மிக்கதெய்வ லோகங்
குடியேற்றி வைத்தகும ரேசா - படிபுகழுஞ்

---

* தாடாண்மை - முயற்சி.

சந்திர சேகரர்க்குந் தையல் சௌந்தரிக்கும்
சிந்தைகளி கூரவந்த சேயனே - * யந்தமுயர்

மான்மருகா கங்கை மகனேவேண் மைத்துனனே
வேன்முருகா யாவருக்கு மெய்ப்பொருளே - கான்சே

ரொருமான் மகடனுட னுற்றதெய்வ மங்கை
யிருமாத ருக்கு மிறைவா - கருணைதரு

மும்மூர்த் திகடமக்கு மூர்த்தியே நால்வேதச்
சிம்மா தனத்திருக்குந் தேவனே - செம்மைமிகு

மஞ்சு முகனுதவு மாறுமுக னேயெழு
மஞ்சுலவு மங்கை மலையோனே - ரஞ்சிதமா

யெட்டானைக் கொம்பைநெஞ்சி லேற்றிரத்னப் பந்திகளைத்
திட்டமுட னேயழுத்துஞ் சேவகத்திற் - கெட்டியெனும்

பத்துமுடி ராவணனைப் பட்டுருவ வாளிதொட்ட
கத்திரிகை யோன்மருகா காவலனே - யுற்றுநினை

தன்னந் தனித்தவர்க்குஞ் சாலப் பசித்தவர்க்கு
மன்னங் கொடுத்தா தரிப்பவனே - யிந்நிலத்திற்

கார்த்திகைநட் சத்ரங் கருதுவோர் சஞ்சலத்தைத்
தீர்த்துப் பலன்பெருகச் செய்பவனே - சாற்றரிய

சட்டி விரதந் தனையநுட்டிப் போர்கடமை
மட்டில்லாப் பாக்கியத்தில் வைப்பவனே - திட்டமுடன்

சோமவா ரத்தைத் துதிப்போர்க டம்மனதி
னேமமதனைக்கொடுக்கு நேயனே - பூமிபுகழ்

வெள்ளிக் கிழமை விரதமுற்ற பத்தர்கட
முள்ளத்தி லேயிருக்கு முத்தமனே - துள்ளுந்

* அந்தம் - அழகு.

தந்தி முகம்படைத்துச் சப்பாணி யாயிருக்குந்
தொந்திவயிற் றோனுக்குச் * சோதரா - சந்ததமுஞ்

சித்தச னூர்க்குந் திசைமுகனுக் குஞ்சிறந்த
மைத்துனனா வந்தமயில் வாகனா - வெத்திசைக்கும்

வீறு திருச்செந்தூர் மிக்கபரங் குன்றமுத
லாறுபடை வீட்டுக் கதிகாரா - நீறணியு

மக்கினிக்கண் ணன்கைலை யம்பதியா மீசனருள்
கைக்கனிக்குச் சுற்றிவருங் காங்கேயா - திக்கடவி

மானுக்கும் பூமிமட மானுக்குஞ் சீதைமணு
மானுக்கு மிக்க மருகனென்றே - மீனமதித்

தோரடியி னின்றிதெல்லாஞ் செப்பினேன் கேட்டுவெற்றிக்
கூரியவேற் கையார் குமரேசன் - பார

விடும்பேச னைக்கூவி யிப்பொழுதே சென்றங்
கடிவாரத் தேயொருவ னோரா - திடமாகப்

பன்னுதமிழ் நம்மேற் பகர்கின்றா னீவிரைந்தே
யன்னவனை யிங்கே யழையெனவே - சொன்னவுடன்

றாக்கிடும்பன் வந்துன்னைச் சண்முகவ ருத்தாரம்
வாக்குரைத்தார் நீயுமின்று வாவெனவே - பாக்யமெனச்

சென்றே னவர்பாற் சிகண்டிமலை யாதிபனைக்
கண்டேன் மனது களிகூர்ந்தேன் - கொண்டாடித்

தோத்திரங்கள் செய்தேன் சுகந்தங்கள் வீசுதிருக்
காத்திரத்தைக் கண்டேன் கருணையுடன் - போற்றரிய

செந்தா மரைத்தடமுந் திவ்யகரம் பன்னிரண்டும்
சந்த்ரோ தயம்போலச் சண்முகமும் - விந்தைபெறுஞ்

* சோதரன் = சகோதரன்.

சேவற் கொடியுஞ் சிறந்தமயில் வாகனமு
மூவர்மன மெச்சு முனைவேலுந் - தேவர்மட

மாதுவள்ளி யம்மை மகிழ வினிதிருக்குங்
கோதறுதேன் வாயான் குமரனையென் - றீதறவே

கண்டேன் மனத்திற் கவலை வறுமையெல்லாம்
விண்டே னெனதுடலம் விம்மினே - னண்டர்பணி

கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா கங்கைபெற்ற
மைந்தா மயூர கிரிவாசா - நந்தாக்

கருணைக் கடலே கனிந்துருகிப் பாடு
மருணகிரி நாதர்க் கருள்வோய் - திருவிருக்கும்

பூங்கொடியாள் வள்ளி புனத்துக் கொருநிழலாய்
வேங்கைமர மாகிநின்ற வேலோனே - பூங்கமலத்

தண்ணலை வன்சிறைக்கு ளாக்கிவைத்தாய் சூரைவென்று
விண்ணவர்க்கு மிக்கசிறை மீட்டுவந்தா - யண்ணலுக்கு

நன்னயமா கச்செவியி னற்பிரண வப்பொருளைச்
சொன்னவனே சூழுஞ் சுடரொளியே - என்னையின்று

காப்பாற்ற வேண்டுமென்றேன் கந்தர்திரு வாய்மலர்ந்து
வாய்ப்பா யுரைத்ததமிழ் வாணனே - தாப்பாயுன்

னூரையுமுன் றந்தை யுயர்பே ரையுமுன்றன்
பேரையுஞ்சொல் லென்றார் பிரியமுடன் - சீர்பெறவே

விற்பனஞ் சேருணை வீரபண்டா ரத்தின்மகன்
சுப்பிர மண்யனென்று சொன்னேனு - னப்போதி

லிந்தநகர்க் குன்னூ ரிரைங்கா தங்கடந்து
வந்ததென்ன வென்று வழுத்தினர் - சந்ததமும்

போகா வறுமை புலிபோல வென்னுயிரும்
பாகாருந் தன்மைப் பசுபோல - வேகமுறும்

துன்பக் கருடனுடன் றேயாவ மென்னுயிரு
மின்பமனு வத்தனையு மில்லாமன் - முன்புகண்ட

நச்சரவைப் பாய்ந்து நடனமிடுந் தோகைமயில்
பச்சோந்திக் கஞ்சும் பழைமையைப்போன் - மெச்சுசெல்வ

மில்லா வறுமையினு லில்லாண்முன் வாய்பேசச்
செல்லாம னெஞ்சந் தியங்கியே - நல்லோர்கள்

கூடுசபைக் கேகமனங் கூடாம லேவிரைந்தே
யோடி யொளித்தே னுறுகணுல் - வாடுவதால்

நாடுதொறுஞ் சென்று நடந்தலுத்துப் பேர்கேட்டு
மூடர்களைப் பொல்லாத மூர்க்கர்களைப் - பாடுதமிழ்க்

கியாரைச் சார்ந்தோர்க் கிடுக்கண்செய் வோரைமிகத்
தீயாரை மாறுச் சினத்தோரைப் - பேயான

சண்டாள ரைப்புரட்டுச் சல்லியரை யேழைமுகங்
கண்டிரங்கா லுத்தக் கயவர்களைக் - கொண்டாடிக்

காமனென்றுஞ் சோமனென்றுங் காண்டிபனென் றும்பலத் [தில்
வீமனென்று மிக்க விதுரனென்றும் - பூமிபுகழ்

தென்னனென்று மிக்க திருமாலென் றுங்கொடைக்குக்
கன்னனென்றுஞ் செல்வக் கனகனென்று - நன்னயஞ்சேர்

மேருவென்றுங் கொண்டலென்றும் வேண்டியதெல் லாங்கொ [டுக்குந்
தாருவென்றும் பாடிச் சலித்தலுத்துச் - சீருயர்ந்த

மஞ்சரியு மோர்பணமாய் வண்ணமுக் காற்பணமா
யஞ்சுபதம் பாடி யரைப்பணமாய் - மிஞ்சியகூத்

தாட்டுக் கிசைநா டகத்துறைக் கோர்பழைய
வேட்டியாய்ப் பத்து விருத்தமுடன் - சீட்டுக்

கவிக்கோவோர் நாள்வயிற் றுக் கஞ்சிபாய் வெண்பா
செவிக்கினிய முத்தமிழுஞ் சேரப் - புவிக்குளொரு

பாக்குக்கும் வெற்றிலைக்கும் பாவிகளைச் சொற்புகலச்
சாக்குக்கும் பாடிச் சலிப்பாகி - நாக்குலர்ந்து

ஏடும்புண் ணாகி யெழுத்தாணி யுந்தேய்ந்து
பாடி மனமும் பாதவித்தே - யேடெழுதிச்

சுண்டுவிர லுங்காய்த்துத் தொண்டைகம்மல் பாடியதாற்
கண்டதல்லா லோர்பலனுங் கண்டிலேன் - வண்டரவர்

செப்புமுலை வேசையர்க்குந் தீக்குந் திருடருக்குந்
தப்புமுன்னே கட்டித் தலைக்கீழாய் - மெய்ப்பூஞ்ச

லாட்டுவோர்க் குஞ்சிவுக்கோ டைந்து மணிக்கயிற்றின்
மூட்டுவோர்க் குங்கொடுப்பர் மூடரவர் - பாட்டினர்க்குச்

செய்யா ரினியிவர்பாற் செல்வதினிற் சாரமில்லை
யையா வெனைநீநன் காதரித்துத் - தொய்யாமற்

காவென்றே னப்பொழுது கந்தர் திரு வாய்மலர்ந்து
வாவென்றென் னோடு வசனிப்பார் - மேவியநீ

யென்பாலுன் பாட்டை யியம்பினுப் வண்புலவா
வுன்பாலென் பாட்டை யுரைக்கக்கே - ணம்பாவென்

றந்தையுமோர் பெண்ணைச் சடையில்வைத்தா ரச்சடையி
லந்தமிலா வூமத் திலையணிந்தார் - முந்த

விடுகாட் டெலும்பை யெடுத்தணிந்தா ரன்றிக்
கடுவா யரவுகழுத் திட்டார் - திடமோடுறுந்

தொண்டர்தமை யுண்டார் சூழ்ந்தகட னஞ்சையுண்டார்
கண்டிருந்தும் பிள்ளைக் கறியுண்டார் - கொண்டடிச்

சிர்வேட னெச்சிலுண்டார் தின்றதெல்லாம் பற்றும
லீமீர முலகு மிரந்துண்டார் - பாரறியப்

பிட்டுக்கு மண்சுமந்தார் பின்னே விறகுவிற்றார்
மட்டுக் கடங்கா வளையல்விற்றார் - திட்டமுடன்

வில்லடியும் பட்டார் விசையனங்கை யாலொருவன்
கல்லடியும் பட்டடம்பு * கண்ணினார் - நன்மதுரை

† மாறன் பிரம்படியும் வாங்கினார் பாறனக்காய்
வீறிடையன் கையரிவாள் வெட்டுண்டார் - கூறரிய

சூலாயு தம்படைத்தார் தொல்வேடன் றன்செருப்புக்
காலா லுதைக்கக் கனிந்திருந்தார் - சீலமுடன்

மாடெடுக்கப் பெற்றார் மருட்கொண்டார் தில்லைதனி
லாடெடுத்தா ரென்றுபெய ராயினார் - தாடாண்மை

யும்பர்தொழுங் குற்றாலத் தூரி லுயர்ந்திருக்குங்
கும்பமுனி கையாற் குறுகினார் - செம்பதும

வேதன் சிரசிலொன்றை வெட்டினார் மன்மதனைப்
பாதாதி கேசமெல்லாம் பார்த்தெரித்தார் - சூதாய்த்தேர்

வண்டிக்கா விற்சோமன் மைந்தனையும் போட்டரைத்தார்
சண்டனெனு மேமன் றனைவதைத்தார் - சென்றெதிராய்

முப்புரத்தை வென்றகதை மூவுலகி லுள்ளவர்கள்
செப்புகின்றார் கேட்டாற் சிரிப்பாமே - யிப்படியென்

றந்தை பிரபலங்க டாயார் வளப்பமதை
யுன்றனுக்குச் சற்றே யுரைக்கக்கேள் - பிந்தாம

---

* கண்ணல் - கன்றல். † மாறன் - பாண்டியன்.

லம்பலத்தி லாடினா ளம்புவிக்குந் தாயானாள்
கம்பநதி யிற்றவசு கைக்கொண்டாள் - கும்ப

முலைகளுமூன் றானாண் முனைப்புலித்தோல் போர்த்தாண்
மலையரைய னுக்குமக ளானாள் - பலவலைஞர்

சாதியிற்சேர்ந் தாள்சத்தி தானென்று ளம்மலைமேற்
றீதறவே வீற்றிருக்குந் தேவியந்த - மோது

முருமாறி யேகுறத்திக் கொப்பாகச் சென்று
கருமாறி யேகைக் கொடுத்தாள் - பரிவாகச்

செல்லாயி ரங்கோடிச் சீவர்க் கிருநாழி
நெல்லாற் படியளந்த நீலியென்பர் - சொல்லுவதென்

றந்தைபட்ட பாடனைத்துந் தாயார்க்குண் டேபுலவா
வென்றமையன் செய்தி யியம்பக்கேண் - முந்தவனை

தந்தைக்கு முன்பிறந்தார் தந்திமுக மாயினார்
விந்தைப் பெருச்சாளி மேற்கொண்டார் - முந்த

வாதக்கா லானார் வயிறுபெரி தானார்
பாண்தகுளம் வீதி பலவிடங்கண் - மீதிருந்தே

யன்னையைப்போற் பெண்டேடி யாயாச மாய்மனதி
லுன்னி மரத் * தூரி லுட்கார்ந்தார் - பின்னையென்றன்

மாமன்வா லாற்றை வழுத்தக்கே ளுந்திதனிற்
† பூமனையும் பெற்றார் புவிபுரக்க - நேமி

பதித்தார் துளசி தனையணிந்தார் பாம்பை
மிதித்தார்பா லாழிமேன் மெள்ளக் - குதித்தோ

ராலிலையின் மேற்றுயின் றவையுமே யோட்டிவருங்
கோலிலையும் புள்ளிகொண்டார் கூசாமற் - சால

---

* தூர் - அடி. † பூமன் - பிரமன்.

மனையாளை நெஞ்சில்வைத்தார் மாமோ கினியா
யெனையின் றவரோ டிணங்கிக் - கனமாய்

அரியர புத்ரனென்றே யாண்பிள்ளை பெற்றார்
தெரியாத பேர்களுண்டோ செப்பும் - பெரியதொரு

ஆடகனைக் கொன்றங் கவன்குடலை மாலையிட்டுக்
கூடிருக்க ரத்தங் குடித்துவிட்டார் - கோடியெனு

மாய்ச்சிமுலைப் பாலையுண்டா ராவலடங் காமற்
பேய்ச்சிமுலைப் பாலும் பிடித்துண்டா - ராய்ச்சியர்கள்

பாடிதனி லுள்ளோர் பாற்பொங்க லிட்டதெல்லாங்
கூடியுண்டார் பாற்றயிருங் கொள்ளையுண்டார் - நாடரிய

மண்ணையுண்டார் பாடி மடவா ரறியாமற்
கண்மருட்டி யாடை களவாண்டார் - வண்மைக்

குருந்தேறிக் கொண்டார் குதிரைகிடை யாமற்
பருந்தேறிக் கொண்டார் பகட்டாய் - வருந்தாமல்

காய்ச்சியபா றன்னைக் களவாண்டு தம்முடைய
வாய்ச்சிகையாற் கட்டுண் டடியுண்டார் - கூச்சமின்றி

யாடவராய் மிக்கபதி னாறா யிரமாதர்க்
கூடியே மிக்க களிகூர்ந்தார் - மோடிசெய்து

மாமனையுங் கொன்றுவிட்டார் வஞ்சகமா யண்ணனையும்
பூமிப்பிர தக்ஷணமாய்ப் போகவிட்டார் - நேமி

பானு தனைமறைத்தார் பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டிக்
கானிலுறை யைவரையுங் காத்திருந்தார் - மேன்மையுடன்

சொல்லவொணா வஞ்சத் துரியோத னாதிகளைக்
கொல்ல வகைவிவரங் கூறினார் - சொல்லுவதென்

பாரினி லேபுரட்டுப் பண்ணியநிஷ் டேமெல்லாம்
யாருமறி வார்களது வல்லாமற் - சீர்கிழவிக்

கூனு நிமிரக் குறித்தெய்தார் மாரீசன்
மானையெய்தார் தென்னிலங்கை வாழரக்கன் - சானகியைக்

கொண்டேக மிக்கசிறைக் கோலமுற்ற பெண்ணைநத்திச்
சென்றழைத்துக் கொண்டவகை தீராதே - வண்டரன்று

நாட்டிவருக் கொட்டாம னற்சிறுதா யார்வனத்தி
லோட்டிவிட்டார் கண்மூன் றுலகறியப் * பூட்டகமா

வஞ்சகப்போ ராய்மறைந்து வாலியைக்கொன் றூர்காட்டிற்
றஞ்சமற்ற பெண்பிளேயைச் சங்கரித்தார் - ரஞ்சிதமாய்க்

கல்லைப்பெண் ணாக்கிவிட்டார் காலாந் திரன்செய்தி
சொல்லத் தொலையாதே சொற்புலவா - நல்லதினி

பென்றனியுற் செய்தி யியம்பக்கேள் யாவருக்குங்
கந்தனென்று பேரானேன் கள்வரைப்போன் - முந்தமுந்தக்

கோழி பிடித்தேன் குறத்திதனை மாலையிட்டேன்
பேனழ வயிற்றனுக்குப் பின்னானே - னீள்கூந்தல்

வேடிச்சிக் காய்வனத்தில் வேங்கைமா மாகிமயல்
வாடிக்கை மாதருக்கு மாலானே - னூடறியத்

தந்தைக் குபதேசஞ் சாற்றினே னப்பனுக்கு
விந்தைக் குருக்களென்றார் மேதினியோர் - தந்தைவெகுண்

டானாலும் பிள்ளை யதிகப்ர சங்கியென்று
மீனாக்கி யேகடலில் விட்டுவிட்டார் - நானிலத்திற்

றேர்பிறவி யானேன் சிவிகைதனி லேறுவர்முன்
கூர்மயின் மீதேறிக் கொண்டிருந்தேன் - சாரமாய்

---

* பூட்டகம் - இளப்பமானவேலை.

வெண்ணீ றணிந்தேன் மிருகமடப்பந் தாரணிந்தேன்
கண்ணீரா ருனேன் கருணையுடன் - பண்ணுகவிக்

காம்புலவா கேட்டிலையோ வாண்டி தனையடித்தாற்
சாம்பர் பறக்குமென்பார் தாரணியின் - மாம்பழத்துக்

காகவே நான்கைலை யம்பதியைச் சுற்றுமுன்னே
தாகத்தா லென்றமையன் றந்தைதனை - வேகமாய்ச்

சுற்றி யடிபணிந்து சூதக் கனியதனைப்
பற்றிக்கொண் டார்நான் பதறியே - மெத்த

வருகோபத் தாலே மாதாபி தாவைவிட்டுத்
திருவாவி னன்குடியிற் சென்றேன் - பரிவாக

வன்னைவந்தா ளென்னை யழைத்தா ளொருதாமே
யென்னபிள்ளாய் செய்த குறையென்ன - முன்னஞ்

சகிப்பா ரிலையா தமையன் புசித்தாற்
பகைப்பாரோ மாம்பழமோ பாரந் - தெகிட்டாப்

பழநீ யெனவே பகர்ந்தா ளதனாற்
பழநியென்னும் பேரானேன் பண்பாய் - விழவார்

மலைவா யலைவாயில் வாழ்க்கையுற்றேன் பின்னுஞ்
சொலல்வேண்டு மென்றுற் றுலையா - நிலையிருப்பு

வேலொழிய வென்கையில் வேறுபொரு ளுண்டானாற்
சாலவுரைப் பாய்நான் றருகிறேன் - ஞாலமிசை

பங்கமில்லை நாங்கள்பட்ட பாடெல்லா முன்னிடத்தில்
சங்கதியாய்ச் சொன்னேன் றமிழ்ப்புலவா - வெங்கள்பிழைப்

பிப்படியெல் லாமிருக்க வென்பாலி லுன்றுயா
மெப்படிச்சொல் வாயென் றியம்பினு - ரப்போ

தூன்மத் தள்த்திடைப்போ யுற்றதுயர் சொன்ன
வருமைக் கிணையென் றதிசயித்துக் - கருணையுடன்

தாமரைசூழ் வாவி தனிற்போன வண்டுகெஞ்ச
மாமதுவைத் தானுமுண்ணு மற்போமோ - கேமியினுன்

மாலுக்கா கப்பயந்து வந்துதஞ்ச மென்றுசொல்லச்
சீலக் குருச்சேத் திரன்றனக்காய் - ஞாலமிசைத்

தாராரு நீள்விசயன் ருமோ தானுடனே
போர்ராடிக் காத்ததுவும் பொய்யலவே - சீர்முனியைக்

காக்கும் வகைக்கரனுர் காலன் றனையுதைத்து
மார்க்கண் டனைக்காத்த வாறுபோற் - றீர்க்கமுட

னென்னை யடர்கலிக ளெல்லாந்தீர்த் துப்பவிஷ
தன்னைக் கொடுப்பாய் தயாபரா - வன்னதெய்வம்

நீயே யெனக்கல்லா னீடுகதி யில்லையென்றேன்
மாயோன் மருகன் மனமகிழ்ந்து - நேயமுடன்

தன்மைய தாமோ தமக்குவந்த கார்யமதிற்
பின்னுக்கு வாங்குவரோ பேருலகி - னன்னயமாய்

மிக்கசன மாய்த்தனது வீட்டில் விருந்துவந்தாற்
பக்கத்திற் றள்ளுவதும் பண்பலவே - யக்கதைபோ

னம்மா லழைத்தகவி நாவலா வுன்னைநான்
சும்மா விடாமலொன்று சொல்லக்கே - ணம்மடியார்

பார்த்திவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் முன்வைசியர்
கோத்திரத்தின் மிக்க குபேரனைப்போல் - வீற்றிருக்கு

மந்நாளிற் பாண்டிநகர்க் கானகுடி வேண்டுமென்று
தென்னுடன் றேசிகர்பாற் சென்றுரைத்து - முன்னுண

மெத்த வுபசாரம் வேண்டுவதெல் லாமுரைத்துச்
சித்தர் திரும்புதற்குச் செய்திசொல்லிச் - சத்தியமாய்த்

திங்கள்கதி ருள்ளமட்டுந் தேசிகரே யென்றூட்டி
னுங்கண் மரபிற் கொருகாலும் - பங்கம்

வரவொட்டே னென்று வலதுகை யைக்கொடுத்தே
யிரவி யொளிரதத்தி லேற்றிப் - பரிவாய்

வளமை யுடனழைக்க வந்தே நலமா
யிளைசைமா தைப்பதி யிருந்தார் - களிகூர்ந்தே

யஞ்செழுத்தை யுட்செபிப்போ ரல்லும் பகலுமெனை
நெஞ்சில்விட்டு நீங்காத நிண்ணயத்தார் - ரஞ்சிதமாய்த்

திருமாற் கடிமைசெய்வோர் தெய்வமெல்லா மொன்றென்
றுரிமையுடன் போற்றிவளர் வுற்றோ - ரிருநிதியம்

வேண்டினோ ருக்குதவி மிக்ககனத் தைப்பெற்றோர்
பாண்டிநா டாள்வோன் பதம்பணிவோர் - நீண்டபுகழ்த்

தேசா திபர்புகழுஞ் செய்ய திருப்புனவை
யாசா னழக ரடிபணிவோர் - நேசமுட

னன்னைதந்தை தெய்வமுத லாசானைப் போற்றுதலாய்
மன்னவரைக் கூட வணங்காதார் - முன்னுயர்ந்த

மேரு கிரியுரைத்தும் வேழந் தனைநிறுத்தும்
பேருலகின் மிக்கான பேரானோர் - யாரு

மதிசயிக்கக் காவேரி யாறுதனைப் பஞ்சுப்
பொதியா லடைத்தபுக ழாளர் - மதியாற்

கடலி லெறிந்தபொன்னைக் காசினியோர் தாமெச்
சிடவழைத்த வேலேல சிங்க - னெடுங்கிணற்றில்

வீம்புக்குத் தம்வீட்டில் வெள்ளாட்டி பாற்சவடி
தாம்பிட்டு நீரிறைத்த தாஷ்டியர்க - டேம்பவே

கல்யாண வாயிலிலே காவணக்கா லுக்குயர்ந்த
நல்பவளக் காலதனை நாட்டினோர் - வல்லிரவில்

மற்கதவு வெள்ளிதனை வாங்கிவிட வக்கணமே
பொற்கதவு நாட்டிப் புகழ்படைத்தோ - ரிப்புவியில்

சீரகப்பூந் தாரணிந்தோர் சிங்கக் கொடிபடைத்தோர்
காரிணையாச் செம்பொன் கவிக்கீவோர் - பார்புகழுங்

கத்த னிளைசைக் கைலாய நாதரையும்
நித்தியகல் யாணியையு நெஞ்சில்வைப்போர் - நத்தினை

யாட்கொண்ட நாதருட னுஞ்சிவபு ரத்தேவி
தாட்கமலம் போற்றிவள்ளர் தாட்டிகர்கள் - வேட்காம்

வடிவாரும் பேட்டை வளரொளியோர் மிக்க
வடிவுடையா ளைப்பணியு மாண்பார் - படிபுகழுந்

தெள்ளு தமிழ்சேர் திருவேளூர்க் கற்பசமாம்
பிள்ளையா ரைப்பணியும் பேராள - ரள்ளிநிதி

செய்யு நியமச் செயங்கொண்ட சோழீசர்
தையல் சௌந்தரியைத் தாள்பணிவோர் - வையமகிழ்

பூவுடைய வூரிற் புகழ்தே சிகரடியோர்
பாவுடைய மாதி னடிபணிவோர். - தேவர்புகழ்

வேலி னமரின் மிகுத்தகண் டீசரொடு
சாலவுங்கா மாட்சியிரு தாள்பணிவோர் - மேலிட்டை

தான்றோன்றி யீசனையுஞ் சங்கரியை யும்போற்று
* மான்மதஞ்சே ருந்துளவ மார்மார்பர் - தென்சிறந்த

* மான்மதம் - கஸ்தூரி.

மாதைப் பதியில் வளருமைஞ்ஞூற் றீசர்மகிழ்
காதல் பெரியவளைக் கைதொழுவோர் - சாதகமாய்

ராசசிங்கம் வாழ்பூமி நாதர்சிவ காமியையும்
நேசமுடன் போற்றி நிறைந்திருப்போர் - வாசனையாய்

நானிலத்தோர் கொண்டாட நம்மிடத்தின் மிக்கவன்ன
தானமடங் கட்டிவைத்த * தாளாளர் - மேன்மைத்

திருவாவி னன்குடியிற் சென்றெதிர்த்த பேர்க்குத்
தருவாய்க் கொடுக்குமன்ன தான - மிருநிதிய

நாடறியப் பூவுலகி ஞன்முந் திரிதேடிக்
கோடி யளிக்குங் கொடையாளர் - தேடிநிதி

மாயேஸ் வரர்பூசை மாறு தரிபூசை
சேயார்மும் மூர்த்தி பிரதிஷ்டை - மாயாத

ஆருணிகள் ‡ கூபமிவை யுண்டுபண்ணி மிக்கதர்மந்
தாரணியிற் செய்திட்ட சற்புருஷர் - வாரஞ்

சிகரத்தி லேற்றிவைத்த தீபம்போ லேழு
நகரத்தார் யாரு நமதடியார் - மிகவவர்கள்

வீர ருனைக்காக்க வேண்டித் திருமுகமுந்
தாரே னவரிடத்திற் றுன்சென்று - பூரணமாய்க்

கனகவணி கேசரிரு கையிற் றிருமுகத்தை
மனமகிழ வீவாய் வணிகேச - ரனைவர்களுங்

குன்றுக் குடியிற் குமரர் திருமுகத்தைக்
கண்ட வுடனே களிகூர்ந்து - கொண்டாடி

யுன்னை யடர்கலிக ளோடக் கனகநிதி
தன்னைக் கொடுத்தா தரிப்பார்க - ளிந்நோஞ்

* தாளாளர் - ஊக்கமுள்ளோர்; வைசியர். ‡ கூபம் - கிணறு.

செல்லுவா யென்று திருமுகந்தந் தென்னை
யல்ல லறவிங் கனுப்பினார் - நல்லதென்றே

யிங்கிதமாய் மெய்கூர்ந் தினிதாய் நடந்துகொற்ற
மங்கலத்திற் சென்றேன் வணிகேசர் - சங்கதியாய்க்

கூடி யுலகாயி கோயிலுக்கு நேர்வடக்காய்
நாடி விடுதிக்கு ணன்னயமாய் - நீடிவளர்

மாயுக்கு மேற்காய் வணிகேச ரெல்லாருங்
காவணத்துக் குள்ளிருந்தார் கண்டேனான் - பூவணத்த

இந்திரனைப் போலிருந்த வேழுநக ராதிபர்க்குக்
கந்தர் திருமுகங்கை யிற்கொடுத்தே - னந்தமுடன்

வித்தாரக் கைவாங்கி வேலர் திருமுகத்தை
வைத்தார் சிரசில் வணிகேச - ருற்றுநான்

குன்றக் குடியிற் குமரர்பா லென்றுயரை
விண்டதுவு மென்னிடத்தில் வேலவரும் - பண்பாய்ச்

சலிப்பை யுரைத்ததுவுஞ் சாகரந்தான் சுட்டாற்
கலக்கச் சலமுண்டோ கந்தா - நலத்துடனே

யென்கவலை தீரவகை யென்னவென்று கேட்டதுவும்
வன்மைக் குபேர வணிகருக்கா - யன்பாந்

திருமுகத்தைத் தந்ததுவுஞ் செப்பினே னப்போ
மருவுநிதி மிக்கவணி கேச - ரொருமையுடன்

வந்த திருமுகத்தை வாசித்தா ரப்போது
சிந்தைமகிழ்ந் தேயஞ்சல் செப்பினார் - கந்தமலர்

வேணு நிதியீந்தார் மிக்கவஸ்தி ரங்கொடுத்தார்
பூணுமெனத் தங்கநகை பூட்டினா - ரூணுறவா

யுண்டிருக்க நெற்கொடுத்தா ரூரும் பலவாகக்
கண்டிருக்க மெத்தக் கனஞ்செய்தார் - கொண்டாடித்

திட்டமுட னேவணிகர் செய்யுங்கல் யாணமதிற்
கட்டளையா யோர்பணமுங் கண்டெழுதிச் - சட்டமுடன்

சாதனமுந் தந்தார் சஞ்சலமெல் லாந்தீர்த்தார்
மாதனவா னுகவென்னை வாழ்வித்தா - ராதலினற்

றுங்கமலை யான்வாழி துய்யதமி ழோர்வாழி
யெங்கும் படியா ளிறைவாழி - மங்களமாய்

வாழுகும ரேசர் மகாராசர் தென்னிளைசை
யேழுநக ரார்வாழி யே.

திருமுகவிலாசம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தனிக் கவிகள்.

ஊனையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் வினவாக இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

ஓங்குபத்மா சூரனைக்கண் டோடியொளித் தார்விசையன்
வாங்குதனு வால்பூசை வாங்கினா—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச் சோழீச னார்செயங்கொண் டாரென்று
லென்னசெயங் கொண்டா ரிவர்.

மேற்படி வினவிற்குத்தரமாக

முத்தப்பசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

என்னசெயங் கொண்டா ரிவரென்றான் முப்புரத்தைச்
சொன்னமய மாச்சமைத்த சோழீசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச் செயங்கொண்டார் சித்தசனைக் கண்ணா
லெரித்துச் செயங்கொண்டா ரே.

ஜெயங்கொண்டார் சதகத்தின்

பாயிரகவி.

சுந்தரமுதலியார் சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமதுரைச் சீர்ப்பட் டினேயாற்றங் குடிச்செட்டி சீம
னென்னு, முருமதன னழகப்ப னுதவியமுத் தையனெ
மொப்பில் சிங்க, மருமறைசாத் திரங்களா டாகமங்கள் புரா
ணங்க ளனைத்துந் தேர்ந்து, பெருதபழ மொழிநூறுங் கலை
நூறுஞ் சதகமெனப் பேசிற் றுமால்.

உ

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்.

[82 பக்தர்களின் சரித்திரம்: உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 3.]

இதிலடங்கிய பக்த சிரேஷ்டர்களின் பெயர் :

(1) புண்டலீகர், (2) ஜயதேவர், (3) துளசிதாசர், (4) நாமதேவர், (5) கபீர்தாசர், (6) ஞானதேவர், (7) கூர்மதாசர், (8) ராகாகும்பார், (9) கோராகும்பார், (10) பரிசாபாகவதர், (11) ஜகமித்திரர், (12) ஜோகபரமானந்தர், (13) நாஹரிபக்தர், (14) ஜனுபாயி, (15) மச்சேந்திரநாதர், (16) கோபிசந்தராஜன், (17) சாங்கதேவர், (18) சோகாமேளர், (19) பத்மநாமவேதியர், (20) ரோகிதாஸர், (21) பிம்பாஜிபக்தர், (22) நரசிம்மமேதா, (23) இராமதாஸர், (24) பிரமசாரி, (25) சூரதாஸர், (26) சேனுநாபிகர், (27) சாத்வீகராஜன், (28) கருமாபாயி, (29) ஜயவந்தபக்தர், (30) சுரதாசர், (31) ரசிசமுராரிபக்தர், (32) மீராபாயி, (33) தாசிகான்ஹோ பாத்ரா, (34) தாமாஜிபண்டிதர், (35) மிருத்யுஞ்சயபக்தர், (36) பானுதாசர், (37) ஏகநாதசுவாமிகள், (38) மாண்கோஜிபோதலே, (39) பகிரம்பட்டர், (40) கணேசநாதர், (41) கேசவசுவாமி, (42) கோமாயியம்மாள், (43) லதீப்ஷாபக்தர், (44) சந்தோபாபக்தர், (45) நீளோபாபக்தர், (46) உத்தவசித்கனர், (47) நாபாஜிபக்தர், (48) நானக்தாஸர், (49) பிரேமாபாயி, (50) சினாபாயி, (51) சமர்த்தராமதாசசுவாமி, (52) மண்டலீகராஜன், (53) பிளாபாயி, (54) ராமாபாயி, (55) ராமராஜர், (56) ஒகருசாவ்கார், (57) ஹரிஅனந்தவைஷ்ணவர், (58) ராமசந்திரபட்டர், (59) சுஹக்ஷாபக்தர், (60) பன்னஹாசிரசபுத்திரர், (61) ஜயமல்லராஜர், (62) ஸ்ரீதரபண்டிதர், (63) ஹரிபாலதாசர், (64) ஜம்புதாசர், (65) தனுசாடர், (66) சுகாநந்தர், (67) மாதவதாசர், (68) ஹரிவியாசர், (69) திரிபுரதாசர், (70) லாடுபாவா, (71) திரிலோசனதாஸர், (72) சஜ்ஜனகசாருகர், (73) அங்கதபூபதி, (74) குணவதிபாயி, (75) குபாரபாயி, (76) கிரிதரலால், (77) பலக்புகார், (78) ஷேக்பரீத்தாசர், (79) சக்குபாயி, (80) குபாகும்பார், (81) கமலாகரர், (82) துக்காராம் சுவாமிகள்.

மதவிருக்ஷம்.

உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும் :
கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 1—12—0.

திவ்விய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்.

[பரதகண்டத்தில் பிரதானமான பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் செய்த யாத்திரையின் வரலாறும்:] விலை ரூபா 2.

இதிலடங்கிய முக்கியமான ஸ்தலங்களின் பெயர்கள்:

பிரயாகை, நைமிசாரண்யம், காசி, கயா, பர்த்வான், சந்திரநகர், கல்கத்தா, பூரி ஜகந்நாத், சோடாநாக்பூர், டார்ஜிலிங், குர்ஷாங், நேப்பாளம், அயோத்தி, பைசாபாத், லக்ஷ்மணபுரி, நிம்சாரம், ஹரித்துவாரம், டேராடூன், மஸ்ஸூரி, ஹிமாசலம், கங்கோத்ரி, கேதார்நாதம், பதரிகாச்சிரமம், கயிலாசமலை, மானஸசரோவரம், கான்பூர், ஆக்ரா, குவாலியர், பரதப்பூர், ஆள்வார், வடமதுரை, கோகுலம், பிருந்தாவனம், கோவர்த்தனம், மல்லர்புரம், பலதேவம், பிரசன்னு, நந்தகமனம்; டில்லி, லாகூர், அமிர்தசாரம், பானிப்பட்டு, தனேசுவர், சிம்ஹலம், அம்பாலா, காங்கிரா, இராவல்பிண்டி, புஷ்பபுரி, காஷ்மீரம், ஜயப்பூர், இராஜபுட்டானு, உஜ்ஜினி, இந்தூர், பஞ்சவடி, பம்பாய், பூனு, பண்டரிபுரம் முதலியன.

ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்.

விலை அணு 3.

இந்நூலாசிரியரும், பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி என்னும் மஹாநுபாவர் ஸ்ரீ சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத்பாதாசாரிய சுவாமிகளின் புத்திரர். இவர் வைராக்கியத்திலும் ஞானத்திலும் சிறந்தவர். இவர் நீதிசதகம், சிருங்காரசதகம், வைராக்கியசதகம், வியாகரண மஹாபாஷ்யகாரிகை முதலிய அநேக கிரந்தங்களை வடமொழியில் இயற்றியிருக்கின்றனர். இவற்றுள் வைராக்கியத்தையும் ஞானத்தையும் விசேஷமாகப் போதிக்கும் வைராக்கியசதகம் என்னும் இந்நூலைத் தமிழில் செய்யுள் வடிவமாக மொழிபெயர்த்து, அச் செய்யுளுக்கு உரையும், ஸ்ரீபர்த்ருஹரியின் சரித்திரமும் சேர்த்து அச்சிடலாயிற்று.

பழமொழி அகராதி.

இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன: உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு: விலை ரூபா 2.